

ສະຫຼຸບຫຍໍ້ບົດທົບທວນການເງິນພາກລັດ

ຫົວຂໍ້: ກ້າວໄປຂ້າງໜ້າ: ການຝັນຝູສະຖຽນລະພາບ ແລະ ເສີມຂະຫຍາຍຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ

ສປປ ລາວ ກຳລັງປະເຊີນກັບສິ່ງທ້າທາຍທາງດ້ານເສດຖະກິດມະຫາພາກທີ່ບໍ່ເຄີຍມີມາກ່ອນ, ຊຶ່ງໄດ້ຫລຸດຜ່ອນຫມາກຜົນການພັດທະນາທີ່ຍາດມາໄດ້ໃນໄລຍະຜ່ານມາ. ໃນໄລຍະເວລາ 2 ທົດສະວັດທີ່ຜ່ານມາ, ສປປ ລາວ ໄດ້ດຶງດູດ ການລົງທຶນຈາກຕ່າງປະເທດຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ແລະ ຊຸກຍູ້ການເຊື່ອມໂຍງກັບພາກຜື່ນ, ຊຶ່ງໄດ້ປະກອບສ່ວນໃຫ້ ແກ່ການເຕີບໂຕດ້ານເສດຖະກິດເປັນໄລຍະເວລາພໍສົມຄວນ. ໃນໄລຍະປີ 2000-2019, ຫຼາຍຕົວຊີ້ວັດດ້ານການພັດທະນາມະນຸດໄດ້ຖືກປັບປຸງ ລວມທັງ ອັດຕາການຕາຍຂອງແມ່ ແລະ ເດັກນ້ອຍ, ການເຂົ້າໂຮງຮຽນ, ຄວາມທຸກຍາກຂອງລາຍໄດ້ ແລະ ຄວາມສະເໝີພາບທາງເພດ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ການຂະຫຍາຍຕົວທາງດ້ານເສດຖະກິດແມ່ນໄດ້ຂັບເຄື່ອນຈາກໂຄງການລົງທຶນຂະໜາດໃຫຍ່ຢູ່ໃນຂະແໜງການທີ່ເຂັ້ມທົນ ເຊັ່ນ: ການຂຸດຄົ້ນບໍ່ແຮ່ ແລະ ໄຟຟ້ານໍ້າຕົກ, ຊຶ່ງສ້າງວຽກເຮັດງານທຳບໍ່ຫຼາຍ ແລະ ສ້າງໃຫ້ມີຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ. ນອກຈາກນີ້, ການລົງທຶນພາກລັດຫຼາຍແຫ່ງໄດ້ຮັບການໜຸນຊ່ວຍຈາກການກູ້ຢືມຈາກຕ່າງປະເທດ ເຊິ່ງກໍ່ສະສົມຄວາມສ່ຽງຕໍ່ຄວາມຍືນຍົງດ້ານໜີ້ສິນ ແລະ ສະຖຽນລະພາບທາງດ້ານເສດຖະກິດມະຫາພາກ.

ຄວາມອ່ອນແອທາງດ້ານໂຄງສ້າງທີ່ມີມາແຕ່ດົນນານໄດ້ຖືກຊ້ຳເຕີມຈາກຜົນກະທົບຈາກການແຜ່ລະບາດ ຂອງພະຍາດ COVID-19 ແລະ ສະພາບເສດຖະກິດມະຫາພາກທົ່ວໂລກທີ່ຖືດຖອຍ. ນັບຕັ້ງແຕ່ປີ 2021, ສະກຸນເງິນກີບໄດ້ອ່ອນຄ່າຢ່າງຮຸນແຮງ ແລະ ອັດຕາເງິນເຜີ້ເຜີ້ມຂຶ້ນສູງ. ສິ່ງດັ່ງກ່າວໄດ້ສົ່ງຜົນສະທ້ອນທາງລົບຕໍ່ຊີວິດການເປັນຢູ່, ຊຶ່ງເຫັນໄດ້ຈາກຫຼາຍຄອບຄົວປະສົບກັບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ. ໃນຂະນະດຽວກັນ, ຍັງມີຄວາມຈຳກັດທາງດ້ານການໃຊ້ຈ່າຍລົງທຶນເຂົ້າໃນຂະແໜງການສຶກສາ, ສາລະນະສຸກ ແລະ ການປົກປ້ອງສັງຄົມ ທີ່ບັນທອນທຶນຮອນດ້ານມະນຸດ ແລະ ທ່າແຮງບົ່ມຊ້ອນໃນການເຕີບໂຕທາງດ້ານເສດຖະກິດ. ຄວາມກົດດັນດ້ານໜີ້ສິນທີ່ສູງ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນຂໍ້ຈຳກັດດ້ານສະພາບຄ່ອງເງິນຕາຕ່າງປະເທດໃນໄລຍະສັ້ນ, ໄດ້ຜັກດັນໃຫ້ ສປປ ລາວ ຕົກຢູ່ໃນຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໜີ້ສິນ.

ບົດທົບທວນການເງິນພາກລັດສະບັບນີ້ ໄດ້ສະເໜີບຸລິມະສິດນະໂຍບາຍການປະຕິຮູບ

ເພື່ອການຝັນຝູສະຖຽນລະພາບ ແລະ ເສີມຂະຫຍາຍຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ. ຈຸດປະສົງຂອງການທົບທວນຄືນນີ້ ແມ່ນເພື່ອປະເມີນຄືນສະພາບເສດຖະກິດມະຫາພາກ-ງົບປະມານໃນປະຈຸບັນ, ປະເມີນຄວາມສ່ຽງດ້ານການເງິນຕໍ່ກັບງົບປະມານ, ສະຫລຸບການປະຕິຮູບນະໂຍບາຍ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ງົບປະມານມີຄວາມຍືນຍົງ, ສ້າງສະຖຽນລະພາບທາງດ້ານເສດຖະກິດມະຫາພາກ ແລະ ເສີມຂະຫຍາຍຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຢ່າງທົ່ວເຖິງ. ບົດລາຍງານຄັ້ງນີ້ປະກອບມີ 5 ບົດ ຊຶ່ງກວມເອົາວຽກງານຫຼັກຂອງການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານການເງິນງົບປະມານ ຄື:

- ບົດທີ 1: ປະເມີນສະພາບເສດຖະກິດມະຫາພາກໃນໄລຍະຜ່ານມາ ໂດຍເນັ້ນໃສ່ການວິເຄາະນະໂຍບາຍດ້ານງົບປະມານທີ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ເສດຖະກິດມະຫາພາກ;

ບົດແປບໍ່ເປັນທາງການ

- ບົດທີ 2: ປະເມີນການລະດົມລາຍຮັບພາຍໃນ ແລະ ຂອບເຂດການປະຕິຮູບຍົກສູງການເກັບລາຍຮັບຈາກອາກອນ;
- ບົດທີ 3: ປະເມີນລະດັບ ແລະ ອົງປະກອບຂອງລາຍຈ່າຍພາກລັດ ລວມທັງ ມາດຕະການໃນການເພີ່ມປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນຂອງລາຍຈ່າຍພາກລັດ;
- ບົດທີ 4: ປະເມີນກ່ຽວກັບການປະຕິຮູບລັດວິສາຫະກິດ ເພື່ອປັບປຸງການດຳເນີນງານທາງດ້ານການເງິນ, ການຄຸ້ມຄອງດຳເນີນງານ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງລັດຫຸ້ນສ່ວນ;
- ບົດທີ 5: ບັນທຶກປະສິບການກ່ຽວກັບການລົງທຶນຮ່ວມລະຫວ່າງ ພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ແລະ ໃຫ້ຄຳແນະນຳເພື່ອເພີ່ມປະສິດທິພາບທຽບກັບມູນຄ່າການລົງທຶນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງດ້ານການເງິນຕໍ່ກັບງົບປະມານ.

ອີງຕາມການວິເຄາະໃນຫົວຂໍ້ດັ່ງກ່າວມາຂ້າງເທິງນີ້, ບົດລາຍງານໄດ້ສະເໜີທາງເລືອກນະໂຍບາຍທີ່ຊັດເຈນ ເພື່ອຝື້ນຝຸສະຖຽນລະພາບຂອງເສດຖະກິດມະຫາພາກ, ເສີມຂະຫຍາຍການລະດົມລາຍຮັບ, ເພີ່ມປະສິດທິພາບການໃຊ້ຈ່າຍ ແລະ ຮັບມືກັບຄວາມສ່ຽງດ້ານການເງິນຕໍ່ກັບງົບປະມານ (ຕາຕະລາງ E1).

ຕະຕະລາງ E1: ຄຳແນະນຳດ້ານນະໂຍບາຍ

ຄຳແນະນຳ	ນຳໂດຍ	ຜົນກະທົບ
ຜົນການດຳເນີນດ້ານເສດຖະກິດມະຫາພາກ		
ເຈລະຈາແຜນການປັບໂຄງສ້າງໜີ້ສິນຄົນໃໝ່ທີ່ໜ້າເຊື່ອຖື ແລະ ໂປ່ງໃສ ເພື່ອຜື້ນຜູ້ຄວາມໜັ້ນຄົງດ້ານໜີ້ສິນ ແລະ ຫລຸດຜ່ອນພາລະດ້ານງົບປະມານເພື່ອສາມາດເພີ່ມທະວີການໃຊ້ຈ່າຍ.	ກງ	ສູງຫຼາຍ
ເພີ່ມທະວີການລະດົມລາຍຮັບ, ປັບປຸງປະສິດທິຜົນການໃຊ້ຈ່າຍ, ຫລຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງດ້ານການເງິນຕໍ່ງົບປະມານ ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມຍືນຍົງຂອງການເງິນພາກລັດ.	ກງ, ກຜກ	ສູງຫຼາຍ
ສ້າງກອບງົບປະມານໄລຍະກາງ ແລະ ຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍສະບັບປັບປຸງ ວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງໜີ້ສິນສາທາລະນະ ເພື່ອປັບປຸງການຄຸ້ມຄອງງົບປະມານ ແລະ ໜີ້ສິນ.	ກງ	ສູງ
ຮັບຮອງເອົານະໂຍບາຍເງິນຕາ ແລະ ອັດຕາແລກປ່ຽນທີ່ຊ່ວຍຫຼຸດຜ່ອນຄວາມບອບບາງດ້ານເສດຖະກິດມະຫາພາກ.	ທຫລ	ສູງ
ເພີ່ມທະວີການຕິດຕາມການດຳເນີນງານຂອງທະນາຄານ ແລະ ສ້າງຄວາມຜ່ອມໃນການຈັດການໃນກໍລະນີສຸກເສີນ.	ທຫລ	ກາງ
ການລະດົມລາຍຮັບ		
ປັບອັດຕາອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມກັບສຸລະດັບເດີມເປັນ 10 ເປີເຊັນ.	ກງ	ສູງຫຼາຍ
ປັບປຸງກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ເພື່ອຫລຸດຜ່ອນການນຳໃຊ້ນະໂຍບາຍອາກອນເພື່ອຈູງໃຈການລົງທຶນ.	ກຜທ	ສູງຫຼາຍ
ປະຕິຮູບໂຄງປະກອບການເກັບອາກອນຊົມໃຊ້ ແລະ ເພີ່ມອັດຕາອາກອນຊົມໃຊ້ຂຶ້ນ, ໂດຍສະເພາະອາກອນປະເພດເຄື່ອງດື່ມ, ຢາສຸບ, ນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟ.	ກງ	ສູງ
ປະຕິຮູບອາກອນທີ່ດິນ ແລະ ກະກຽມອາກອນຊັບສິນ.	ກງ	ກາງ
ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລະບຽບການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງແນໃສ່ການຄຸ້ມຄອງຜູ້ເສຍອາກອນລາຍໃຫຍ່.	ກງ	ສູງ
ລາຍຈ່າຍພາກລັດ		
ຈັດສັນການໃຊ້ຈ່າຍໃຫ້ແກ່ຂະແໜງການສຶກສາ, ສາທາລະນະສຸກ ແລະ ການປົກປ້ອງສັງຄົມ ເພື່ອຫຼີກເວັ້ນການຫລຸດລົງຂອງທຶນມະນຸດ.	ກງ	ສູງຫຼາຍ
ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນການຄວບຄຸມລາຍຈ່າຍຂອງໂຄງການລົງທຶນພາກລັດ ເພື່ອຫຼີກເວັ້ນການສະສົມໜີ້ຄ້າງຈ່າຍໃນຕໍ່ໜ້າ.	ກງ	ສູງຫຼາຍ
ເພີ່ມທະວີຄວາມໂປ່ງໃສງົບປະມານ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບໂດຍການລາຍງານຂໍ້ມູນແຍກແຕ່ລະຫົວຫນ່ວຍງົບປະມານໃຫ້ຈະແຈ້ງ.	ກງ	ສູງ
ເພີ່ມທະວີການກະກຽມ ແລະ ປະຕິບັດງົບປະມານ ໂດຍເອົາໃຈໃສ່ໃນການຈັດຊື້ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນພາກລັດ ເພື່ອປັບປຸງຜົນກະທົບຕໍ່ລາຍຈ່າຍພາກລັດ.	ກງ, ກຜກ	ສູງ
ປັບປຸງການວາງແຜນຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ເພື່ອຍົກສູງປະສິດທິຜົນຂອງວຽກງານລັດຖະກອນ.	ກງ	ສູງ

ບົດແປບໍ່ເປັນທາງການ

ລັດວິສາຫະກິດ		
ລວມສູນ ແລະ ເສີມຂະຫຍາຍສິດເປັນເຈົ້າຂອງລັດ ແລະ ກວດກາໜ້າທີ່.	ກງ	ສູງຫຼາຍ
ສ້າງໜ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງດ້ານງົບປະມານພາຍໃນກະຊວງການເງິນ.	ກງ	ສູງຫຼາຍ
ເປີດກວ້າງສິດເປັນເຈົ້າຂອງລັດວິສາຫະກິດ (SOEs).	ກງ	ສູງຫຼາຍ
ຫັນຄະນະບໍລິຫານງານຂອງລັດວິສາຫະກິດໃຫ້ເປັນເອກະລາດແລະມີອາຊີບ ເພື່ອສົ່ງເສີມການປົກຄອງທີ່ດີ ແລະ ຍົກສູງປະສິດທິພາບ.	ກງ	ສູງ
ເປີດເຜີຍບົດລາຍງານການປະຕິບັດງານຂອງລັດວິສາຫະກິດ ເພື່ອເພີ່ມຄວາມໂປ່ງໃສ ແລະ ເພີ່ມຄວາມຮັບຜິດຊອບ.	ກງ	ສູງ
ການຮ່ວມມືພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ		
ປັບປຸງດຳລັດວ່າດ້ວຍການຮ່ວມມືພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ (PPP) ເປັນ ກົດໝາຍ ແລະ ສ້າງຄຳແນະນຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງດ້ານກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.	ກຜກ	ສູງຫຼາຍ
ຍົກສູງຄວາມສາມາດໃນການກະກຽມ, ຈັດຊື້ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງໂຄງການ PPP ແລະ ປັບປຸງການປະສານງານລະຫວ່າງອົງກອນດ້ວຍກັນ.	ກຜກ, ກງ	ສູງຫຼາຍ
ສ້າງໂຄງສ້າງສະຖາບັນທີ່ຈະແຈ້ງ, ແບ່ງຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ສ້າງຂະບວນການສຳລັບການປະເມີນ, ການອະນຸມັດ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງຜົນກະທົບດ້ານການເງິນ ແລະ ຄວາມສ່ຽງທາງການເງິນ ທີ່ຕິດພັນກັບໂຄງການ PPP.	ກຜກ, ກງ	ສູງຫຼາຍ
ມອບສິດຈັດຊື້ຈັດຈ້າງຢ່າງໂປ່ງໃສ ແລະ ມີການແຂ່ງຂັນ ເພື່ອເພີ່ມມູນຄ່າຕໍ່ການລົງທຶນໃຫ້ສູງທີ່ສຸດ.	ກຜກ	ສູງຫຼາຍ
ສ້າງຕັ້ງກອງທຶນພັດທະນາໂຄງການໝູນວຽນ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນການກະກຽມ ແລະ ວາງແຜນໂຄງການ.	ກຜກ	ສູງ

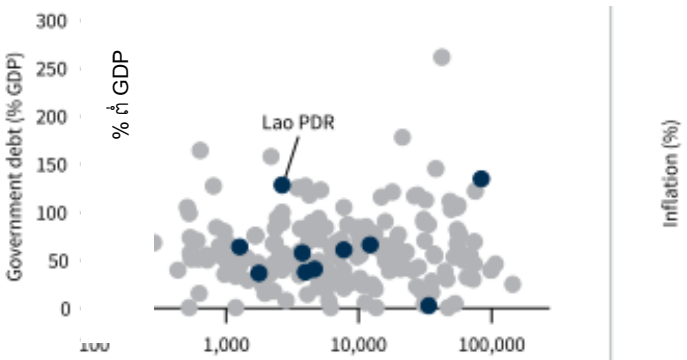
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ພະນັກງານທະນາຄານໂລກ.

ການກ້າວໄປຂ້າງໜ້າ: ການຝັນຝູສະຖຽນລະພາບ ແລະ ເພີ່ມຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ

ຝັນຝູຄວາມຍືນຍົງດ້ານງົບປະມານຂອງລັດ ແລະ ສະຖຽນລະພາບທາງດ້ານເສດຖະກິດມະຫາພາກ

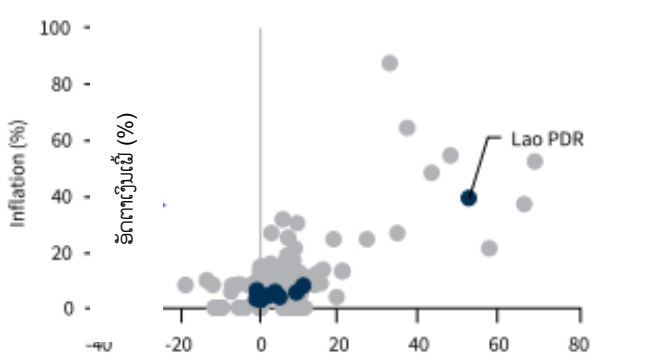
ຄວາມບໍ່ໝັ້ນຄົງຂອງເສດຖະກິດມະຫາພາກ ກຳລັງບັນທອນການເຕີບໂຕຂອງເສດຖະກິດ ແລະ ການພັດທະນາປະເທດ. ການເຕີບໂຕທາງດ້ານເສດຖະກິດ ສະເລ່ຍ 7% ຕໍ່ປີ ໃນລະຫວ່າງປີ 2000-2019, ໃນຂະນະທີ່ອັດຕາສ່ວນຄວາມທຸກຍາກຫຼຸດລົງ ຈາກ 25%-18% ໃນລະຫວ່າງປີ 2012-2018. ເຖິງແນວໃດກໍ່ຕາມ, ຮູບແບບການຂະຫຍາຍຕົວທີ່ເຂັ້ມທົນ ຂອງ ສປປ ລາວ ແມ່ນອີງໃສ່ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ການສ້າງໜີ້ສິນພາກລັດ. ໃນໄລຍະກ່ອນປີ 2020, ລະດັບໜີ້ສິນພາກລັດໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງໄວວາ, ການສ້າງວຽກເຮັດງານທຳຍັງມີໜ້ອຍ ແລະ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດໄດ້ຫຼຸດໜ້ອຍຖອຍລົງ ເຊິ່ງເປັນການບັນທອນການຂະຫຍາຍຕົວທາງດ້ານເສດຖະກິດແບບຍືນຍົງ, ການສ້າງທ່າແຮງ ແລະ ຄວາມຍືດຢຸນໃນການຮັບມືກັບຜົນກະທົບຈາກພາຍນອກ. ຄວາມອ່ອນແອທາງເສດຖະກິດມະຫາພາກທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ ຍັງໄດ້ຮັບການກະທົບຈາກວິກິດການທີ່ເກີດຂຶ້ນ ເຊັ່ນ: ການລະບາດຂອງພະຍາດໂຄວິດ-19 ແລະ ສະພາບແວດລ້ອມເສດຖະກິດໂລກທີ່ຊຸດໂຊມລົງ. ພາລະໜີ້ສິນສາທາລະນະທີ່ບໍ່ຍືນຍົງແມ່ນໄດ້ຈຳກັດງົບປະມານ, ສ້າງຄວາມກົດດັນຕໍ່ອັດຕາແລກປ່ຽນ ແລະ ກະທົບຕໍ່ຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງຂະແໜງການທະນາຄານ (ຮູບ E.1). ອັດຕາເງິນເຜີ້ສູງ ແລະ ການເຕີບໂຕຂອງເສດຖະກິດທີ່ຊ້າລົງ ສ້າງຜົນກະທົບຕໍ່ມາດຕະຖານການດຳລົງຊີວິດ (ຮູບ E.2). ນະໂຍບາຍການເງິນງົບປະມານມີຄວາມຈຳກັດ ຍ້ອນການເກັບລາຍຮັບໄດ້ຕໍ່າ ແລະ ການຊຳລະໜີ້ສິນທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ, ເຖິງແມ່ນວ່າການເລື່ອນການຊຳລະໜີ້ສິນທີ່ຜ່ານມາກໍ່ຕາມ. ປັດໄຈດັ່ງກ່າວ ໄດ້ຈຳກັດຄວາມສາມາດຂອງລັດຖະບານໃນການສະໜັບສະໜູນພາກຄົວເຮືອນ ແລະ ທຸລະກິດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກໂລກລະບາດ COVID-19 ແລະ ອັດຕາເງິນເຜີ້ສູງ. ຄວາມບໍ່ສົມດຸນທີ່ຕິດພັນກັບການຊຳລະກັບຕ່າງປະເທດຍັງເປັນບັນຫາໃຫຍ່, ເຖິງແມ່ນວ່າການສົ່ງອອກໄຟຟ້າຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ. ຄັງສຳຮອງເງິນຕາຕ່າງປະເທດຍັງຢູ່ໃນລະດັບຕໍ່າ ເຊິ່ງການສະໜອງເງິນຕາຕ່າງປະເທດທີ່ບໍ່ພຽງພໍ ເຮັດໃຫ້ອັດຕາແລກປ່ຽນອ່ອນຄ່າຢ່າງໄວວາ. ການອ່ອນຄ່າຂອງເງິນກີບແລະຄວາມອ່ອນແອຂອງສະຖານະການເງິນຂອງທະນາຄານຂະໜາດໃຫຍ່ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຂະແໜງການເງິນມີຄວາມບອບບາງ. ສປປ ລາວ ອາດບໍ່ສາມາດ ຫັນປ່ຽນຄວາມຮັ່ງມີທາງທຳມະຊາດ ໄປສູ່ຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງແບບຍືນຍົງ ຖ້າບໍ່ສາມາດຫັນເອົາຜົນປະໂຫຍດຈາກຊັບພະຍາກອນແຮ່ທາດ, ນ້ຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ມາລົງທຶນໃສ່ທຶນມະນຸດ.

ຮູບ E.1: ໜີ້ສິນລັດຖະບານ (% GDP, ປີ 2022)

*Government Debt: ໜີ້ສິນລັດຖະບານ (% GDP)

ຮູບ E.2: ອັດຕາເງິນເຜີ້ ແລະ ອັດຕາແລກປ່ຽນອ່ອນຄ່າ (ເປັນ %, ປີ 2022)

*Inflation: ອັດຕາເງິນເຜີ້

ບົດແປບໍ່ເປັນທາງການ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ກອງທຶນການເງິນສາກົນ ແລະ
ທະນາຄານໂລກ. ໝາຍເຫດ:
ຈໍາເມັດສິດທິໃຫ້ບັນດາປະເທດອາຊຽນ.

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ກອງທຶນການເງິນສາກົນ ແລະ ການຄິດໄລ່ຂອງທີມງານທະນາຄານໂລກ.
ໝາຍເຫດ: ຈໍາເມັດສິດທິໃຫ້ບັນດາປະເທດອາຊຽນ. ມູນຄ່າປະຈຳປີ ທີ່ກຳນົດເອົາເດືອນທ້າຍປີ
(ຕົວຢ່າງເຊັ່ນ: ເດືອນທັນວາ 2022).

ບົດແປບໍ່ເປັນທາງການ

ໜີ້ສິນພາກລັດຢູ່ໃນລະດັບວິກິດ ເປັນໄພຂົ່ມຂູ່ຕໍ່ສະຖຽນລະພາບຂອງເສດຖະກິດມະຫາພາກ, ຄວາມຍືນຍົງດ້ານງົບປະມານ ແລະ ຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງຂະແໜງການເງິນ. ສປປ ລາວ ກຳລັງປະເຊີນກັບສິ່ງທ້າທາຍດ້ານສະພາບຄ່ອງ ແລະ ລະດັບໜີ້ສິນທີ່ສູງຫຼາຍ, ການເກັບລາຍຮັບຕໍ່າ, ການເຂົ້າເຖິງດ້ານການເງິນທີ່ຈຳກັດ ແລະ ຄົງສຳຮອງເງິນຕາຕ່າງປະເທດຕໍ່າ. ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ເຮັດໃຫ້ປະເທດກ້າວເຂົ້າສູ່ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກດ້ານໜີ້ສິນ. ໜີ້ສິນພາກລັດ ແລະ ໜີ້ທີ່ພາກລັດຄຳປະກັນ (PPG) ເກີນ 100% ຂອງ GDP, ຊຶ່ງເປັນໜຶ່ງລະດັບທີ່ສູງທີ່ສຸດໃນໂລກ. ພັນທະການຊຳລະໜີ້ສິນສູງສິ່ງຜົນໃຫ້ອັດຕາແລກປ່ຽນອ່ອນຄ່າຢ່າງໄວວານັບຕັ້ງແຕ່ປີ 2021 ເປັນຕົ້ນມາ, ຊຶ່ງມັນຍັງເຮັດໃຫ້ພາລະການຊຳລະໜີ້ສິນຕ່າງປະເທດຍິ່ງຫນັກຫນ່ວງຂຶ້ນ. ເນື່ອງຈາກການເກັບລາຍຮັບມີທ່າອ່ຽງຫລຸດລົງຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງໃນຊຸມປີທີ່ຜ່ານມາ, ນະໂຍບາຍດ້ານລາຍຈ່າຍຈຶ່ງມີການຮັດກຸມ ເຊິ່ງມັນໄດ້ຈຳກັດການລົງທຶນເຂົ້າໃນການພັດທະນາປະເທດ (ເຊັ່ນ: ສຸຂະພາບ ແລະ ການສຶກສາ). ລະດັບໜີ້ສິນສາທາລະນະທີ່ສູງ ຍັງເຮັດໃຫ້ຄວາມບອບບາງຂອງຂະແໜງການເງິນທີ່ມີແລ້ວ ຍິ່ງສູງກວ່າເກົ່າ, ສ່ວນໜຶ່ງແມ່ນຜ່ານການເພີ່ມການປ່ອຍກູ້ໃຫ້ພາກລັດ ແລະ ການຕິດພັນກັບໜີ້ສິນພາກລັດ. ການເຕີບໂຕທາງດ້ານເສດຖະກິດ ຄາດວ່າຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກການຜື່ນຕົວຂອງການທ່ອງທ່ຽວ, ການປັບປຸງໂຄງສ້າງພື້ນຖານການຂົນສົ່ງ ແລະ ການຂົນສົ່ງ (ເຊັ່ນ: ທາງລົດໄຟລາວ-ຈີນ ແລະ ດ່ານທ່ານາແລ້ງ), ເຊິ່ງດຽວກັນກັບການຂຸດຄົ້ນບໍ່ແຮ່ ແລະ ການສົ່ງອອກໄຟຟ້າ. ແນວໃດກໍດີ, ການຄາດຄະເນເສດຖະກິດມະຫາພາກ ຍັງບໍ່ແນ່ນອນ ເນື່ອງຈາກ ຍັງຂຶ້ນກັບການເລື່ອນຊຳລະໜີ້ສິນ ແລະ ຜົນຂອງການເຈລະຈາໜີ້ສິນຄືນໃໝ່, ເຊິ່ງກໍ່ເປັນການຊ່ວຍບໍ່ໃຫ້ເສດຖະກິດຖືດຖອຍໄປກວ່າເກົ່າ.

ຄວາມກົດດັນຕໍ່ງົບປະມານ ໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນຍ້ອນມີໜີ້ສິນບົ່ມຊ້ອນຈຳນວນຫລາຍ, ຊຶ່ງສາມາດກະທົບຕໍ່ສະຖຽນລະພາບເສດຖະກິດມະຫາພາກຕື່ມອີກ. ພັນທະໜີ້ສິນບົ່ມຊ້ອນອັນໃຫຍ່ຫຼວງໄດ້ເກີດຂຶ້ນຈາກການດຳເນີນທຸລະກິດຂອງລັດວິສະຫະກິດ (SOEs) ແລະ ການລົງທຶນຮ່ວມລະຫວ່າງພາກລັດ-ເອກະຊົນ (PPPs). ລັດວິສາຫະກິດ ກວມເອົາປະມານ 44 ສ່ວນຮ້ອຍຂອງໜີ້ສິນ PPG ທັງຫມົດໃນປີ 2022, ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນທຸລະກິດຢູ່ໃນຂະແໜງການຜະລິດ, ຊຶ່ງຈຳນວນໜຶ່ງກໍ່ປະສົບບັນຫາຫຍຸ້ງຍາກທາງດ້ານການເງິນ. ຍ້ອນໜີ້ສິນຂອງປະເທດສູງ ແລະ ກະທົບຕໍ່ການເງິນພາກລັດ, ລັດຖະບານ ອາດຈະອົງໃສ່ PPP ຫຼາຍກວ່າເກົ່າເພື່ອຊຸກຍູ້ການລົງທຶນພື້ນຖານໂຄງລ່າງຂະໜາດໃຫຍ່. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ອາດສ້າງຂໍ້ຜູກພັນທາງດ້ານງົບປະມານທີ່ຫລວງຫລາຍ, ພັນທະໜີ້ສິນບົ່ມຊ້ອນ ແລະ ລາຍຮັບທີ່ສູນເສຍໄປ. ຄວາມສ່ຽງດ້ານການເງິນຕໍ່ກັບງົບປະມານອາດຈະເຮັດໃຫ້ພາລະໜີ້ສິນພາກລັດເພີ່ມຂຶ້ນ ຖ້າຫາກວ່າໜີ້ສິນບົ່ມຊ້ອນເຫລົ່ານັ້ນເກີດຂຶ້ນແທ້.

ທາງເລືອກນະໂຍບາຍ

ເຈລະຈາແຜນການປັບໂຄງສ້າງໜີ້ສິນທີ່ໜ້າເຊື່ອຖື ແລະ ໂປ່ງໃສ ເພື່ອຜັນຜູກຄວາມຍືນຍົງຂອງໜີ້ສິນ ແລະ ສ້າງຖານງົບປະມານເພື່ອເພີ່ມທະວີການໃຊ້ຈ່າຍໃນຂະແໜງທີ່ຊຸກຍູ້ການເຕີບໂຕ. ມັນເປັນໄດ້ຍາກທີ່ຈະສາມາດຊຳລະໜີ້ສິນໃນລະດັບປະຈຸບັນ

ບົດແປບໍ່ເປັນທາງການ

ໂດຍທີ່ບໍ່ຕັດລາຍຈ່າຍເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ມີຜົນກະທົບທາງລົບຕໍ່ຂະແໜງສັງຄົມ. ສະນັ້ນ, ການປັບໂຄງສ້າງໜີ້ສິນຄົນໃໝ່ ແມ່ນມີຄວາມສໍາຄັນຫລາຍ. ການປັບໂຄງສ້າງໜີ້ສິນສາມາດດໍາເນີນໄປໄດ້ໂດຍຜ່ານການເຈລະຈາກັບເຈົ້າໜີ້ສອງຝ່າຍ ຫຼື ຜ່ານຊ່ອງທາງຫຼາຍຝ່າຍ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ມັນເປັນສິ່ງສໍາຄັນທີ່ຂໍ້ຕົກລົງໃດໆ ແມ່ນມີຄວາມໜ້າເຊື່ອຖື ແລະ ໂປ່ງໄສ. ໃນຂະນະດຽວກັນ, ການເລື່ອນຊໍາລະໜີ້ສິນກໍເປັນສິ່ງຈໍາເປັນ ເພື່ອຜ່ອນຄາຍຄວາມກົດດັນດ້ານສະພາບ ຄ່ອງເງິນຕາໃນໄລຍະສັ້ນ.

ເພີ່ມທະວີການລະດົມລາຍຮັບ, ປັບປຸງປະສິດທິຜົນການໃຊ້ຈ່າຍ, ສະກັດກັ້ນຄວາມສ່ຽງດ້ານງົບປະມານເພື່ອ ຮັບປະກັນຄວາມຍືນຍົງຂອງການເງິນພາກລັດ. ຄວາມພະຍາຍາມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງດ້ານງົບປະມານຄວນສຸມໃສ່ ການປັບປຸງການເກັບກໍາລາຍຮັບໃຫ້ຫລາຍຂຶ້ນ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ມັນກໍມີຄວາມຈໍາເປັນຕ້ອງສ້າງຄວາມສົມດູນ ລະຫວ່າງການຊໍາລະໜີ້ສິນ ແລະ ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງດ້ານງົບປະມານເພື່ອໃຫ້ຍັງສາມາດຊຸກຍູ້ການເຕີບໂຕຂອງເສດຖະກິດໃນໄລຍະຍາວ. ເນື່ອງຈາກງົບປະມານມີຈໍາກັດ, ມັນເປັນສິ່ງສໍາຄັນທີ່ຈະຈັດລໍາດັບຄວາມສໍາຄັນ ແລະ ປັບປຸງການຈັດສັນຊັບພະຍາກອນງົບປະມານ. ສຸດທ້າຍ, ການປັບປຸງການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານງົບປະມານ ແມ່ນຈໍາເປັນເພື່ອສະກັດກັ້ນການສະສົມຂອງໜີ້ສິນບໍ່ມີຊ່ອນທີ່ອາດຈະເກີດເປັນໜີ້ສິນພາກລັດ. ບັນດາບົດຢ່ອຍ ກ່ຽວກັບ ການເກັບລາຍຮັບພາຍໃນ, ລາຍຈ່າຍຂອງລັດ, ລັດວິສາຫະກິດ ແລະ ການຮ່ວມມືພາກລັດ-ເອກະຊົນ ໄດ້ວິເຄາະລົງເລິກ, ໃຫ້ຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ມີຂໍ້ແນະນໍາໃນບັນດາຫົວຂໍ້ເຫຼົ່ານີ້.

ສ້າງຂອບແຜນແຜນດໍາເນີນງານດ້ານງົບປະມານພາກລັດໃນໄລຍະກາງ ແລະ ຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍສະບັບ ປັບປຸງ ວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງໜີ້ສິນພາກລັດ ເພື່ອປັບປຸງການຄຸ້ມຄອງງົບປະມານ ແລະ ໜີ້ສິນ. ມັນເປັນສິ່ງສໍາຄັນທີ່ຈະສ້າງຂອບແຜນດໍາເນີນງານດ້ານງົບປະມານໄລຍະກາງທີ່ໜ້າເຊື່ອຖື, ຊຶ່ງເປັນແນວທາງທີ່ຈະແຈ້ງໄປສູ່ຄວາມຍືນຍົງດ້ານງົບປະມານ ແລະ ໜີ້ສິນ. ຂອບແຜນດໍາເນີນງານດ້ານງົບປະມານນີ້ຄວນປະກອບມີເປົ້າໝາຍທີ່ສອດຄ່ອງ ແລະ ຊັດເຈນ ສໍາລັບພາກລັດທັງຫມົດ (ເຊັ່ນ: ກົດລະບຽບການເງິນທີ່ເຄັ່ງຄັດ, ເຊັ່ນດຽວກັນກັບການຈໍາກັດການກູ້ຢືມ ຂອງ SOE ແລະ ນະໂຍບາຍຈຸງໃຈດ້ານອາກອນ ສໍາລັບ ໂຄງການ PPPs). ນອກຈາກນັ້ນ, ການປັບປຸງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງໜີ້ສິນສາທາລະນະ ປີ 2018 ເພື່ອເສີມຂະຫຍາຍບົດບາດຂອງກະຊວງການເງິນ ໃນດ້ານການຄຸ້ມຄອງໜີ້ສິນ ແລະ ຄວາມສ່ຽງດ້ານງົບປະມານ ຈະຊ່ວຍສະກັດກັ້ນການສະສົມໜີ້ສິນສາທາລະນະທີ່ບໍ່ຍືນຍົງໃນອະນາຄົດ.

ປະຕິບັດນະໂຍບາຍເງິນຕາ ແລະ ອັດຕາແລກປ່ຽນທີ່ສອດຄ່ອງ

ເພື່ອຊ່ວຍຫຼຸດຜ່ອນຄວາມບອບບາງດ້ານເສດຖະກິດມະຫາພາກ. ເຖິງແມ່ນວ່ານະໂຍບາຍເງິນຕາ ແລະ ອັດຕາແລກປ່ຽນຈະມີຂໍ້ຈໍາກັດໃນການແກ້ໄຂບັນຫາໂຄງສ້າງຂອງເສດຖະກິດມະຫາພາກ, ແຕ່ນະໂຍບາຍດັ່ງກ່າວກໍສາມາດມີບົດບາດສະໜັບສະໜູນ ເພື່ອແກ້ໄຂສາເຫດຂອງສິ່ງທ້າທາຍດ້ານເສດຖະກິດມະຫາພາກໃນປະຈຸບັນ. ນະໂຍບາຍດັ່ງກ່າວລວມມີ ການເພີ່ມກອບການເຫນັງຕີງ ຫລື ຄວາມຍືດຍຸ່ນຂອງອັດຕາແລກປ່ຽນ ແລະ ມາດຕະການໃນການປັບ ປຸງກົນໄກການດໍາເນີນນະໂຍບາຍການເງິນຕາ. ການກ້າວໄປສູ່ອັດຕາແລກປ່ຽນ ທີ່ສ່ອງແສງສະພາບຕະຫລາດຕົວຈິງ ແລະ ການຫຼີກເວັ້ນການຈໍາກັດອັດຕາແລກປ່ຽນ ຈະຊ່ວຍຫຼຸດຜ່ອນຜົນເສຍຫາຍ

ບົດແປບໍ່ເປັນທາງການ

ແລະ ເພີ່ມຄວາມເຊື່ອໝັ້ນຂອງສັງຄົມ. ນະໂຍບາຍທີ່ໂປ່ງໃສ ແລະ ມີປະສິດຕິຜົນຫຼາຍຂຶ້ນ ສາມາດຊ່ວຍສ້າງຄວາມເຊື່ອໝັ້ນຕໍ່ເງິນກີບຂອງລາວ (ເຊັ່ນ: ການປັບປຸງການຕິດຕາມທຸລະກຳ, ການລາຍງານຂໍ້ມູນ ແລະ ການສື່ສານຕ່າງໆ). ມີຄວາມຈຳເປັນສຳລັບການສືບຕໍ່ນະໂຍບາຍແບບຮັດກຸມ ເພື່ອຮັກສາຄວາມໝັ້ນທ່ຽງຂອງອັດຕາແລກປ່ຽນ.

ເພີ່ມທະວີການຕິດຕາມກວດກາທະນາຄານ ແລະ ສ້າງຄວາມພ້ອມໃນການຈັດການໃນກໍລະນີສຸກເສີນ ເພື່ອ ກຽມພ້ອມຮັບມືໃນກໍລະນີວິກິດການ. ຄວາມອ່ອນແອຂອງຂະແໜງການເງິນການທະນາຄານ ກໍ່ມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ ການເງິນງົບປະມານພິສິດຄວນ,

ຍ້ອນວ່າລັດຖະບານອາດຈະຕ້ອງເພີ່ມທຶນເຂົ້າໄປໃນທະນາຄານທຸລະກິດລັດທີ່ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກເພື່ອຫຼີກເວັ້ນວິກິດການ ໃນລະບົບ. ການປົກປັກຮັກສາສະຖຽນລະພາບຂະແໜງການເງິນການທະນາຄານຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການເພີ່ມທະວີ ຂອບກົດຫມາຍ ແລະ ລະບຽບການ, ການຄຸ້ມຄອງທະນາຄານ, ມາດຕະການບັງຄັບໃຊ້, ຕາຫນ່າງຄວາມປອດໄພທາງ ການເງິນ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງວິກິດການ. ໃນກໍລະນີວິກິດ ມັນເປັນສິ່ງສຳຄັນທີ່ຈະມີກອງທຶນຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານສະພາບຄ່ອງສຸກເສີນທີ່ສາມາດດຳເນີນງານໄດ້ຢ່າງສົມບູນ ແລະ ສ້າງກອບແຜນດຳເນີນງານການຄຸ້ມຄອງວິກິດການ. ໃນດ້ານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແກ້ໄຂ ກໍ່ຄວນມີລະບົບເຕືອນໄພ ລ່ວງຫນ້າ ແລະ ລະບຽບການກ່ຽວກັບແກ້ໄຂແຕ່ຫົວທີ ແລະ ການລົ້ມລະລາຍຂອງທະນາຄານທີ່ມີບັນຫາ. ພ້ອມທັງ ຕ້ອງສ້າງແຜນການ ແລະ ກຳນົດເວລາທີ່ຈະແຈ້ງ ເພື່ອຄ່ອຍໆຍົກເລີກບັນດາມາດ ຕະການຜ່ອນຜັນດ້ານສິນເຊື່ອທີ່ໃຫ້ໃນຊ່ວງວິກິດໂຄວິດ ພ້ອມທັງສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ລະບົບປ້ອງກັນເງິນຝາກ.

ຊຸກຍູ້ການລະດົມລາຍຮັບ

ການເກັບລາຍຮັບໄດ້ຫຼຸດລົງຢ່າງຫຼວງຫຼາຍໃນທົດສະວັດທີ່ຜ່ານມາ, ຈຳກັດຜື່ນທີ່ງົບປະມານ ແລະ ບັນທອນ ຄວາມຍືນຍົງດ້ານງົບປະມານ. ການປະຕິບັດລາຍຮັບເປັນຄວາມກັງວົນຕັ້ງແຕ່ໄລຍະກ່ອນການແຜ່ລະບາດຂອງ COVID-19, ຊຶ່ງລາຍຮັບທັງຫມົດຫຼຸດລົງຈາກ 22% ມາເປັນ 16% ຂອງ GDP ໃນໄລຍະແຕ່ປີ 2014-2019, ເນື່ອງຈາກການຫຼຸດລົງຂອງການເກັບອາກອນ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າຈາກຕ່າງປະເທດ (ຮູບ E.3).

ລາຍຮັບຈາກອາກອນຫຼຸດລົງຈາກ 14% ມາເປັນ 11% ຂອງ GDP ໃນໄລຍະເວລານັ້ນ. ອັດຕາອາກອນຕ່ຳ, ຜື່ນຖານອາກອນຈຳກັດ ແລະ ການປະຕິບັດ ແລະ ການບັງຄັບໃຊ້ລະບຽບການເກັບອາກອນທີ່ອ່ອນແອ ໄດ້ຫລຸດຜ່ອນການເກັບອາກອນ. ໂດຍສະເພາະ, ການຍົກເວັ້ນອາກອນຢ່າງກວ້າງຂວາງໄດ້ເຮັດໃຫ້ສູນເສຍລາຍຮັບ ງົບປະມານທີ່ສຳຄັນ ແລະ ນຳລາຍຮັບທີ່ເປັນເງິນຕາເຂົ້າມາໃນປະເທດ. ລາຍໄດ້ລວມຫຼຸດລົງຕໍ່ມອີກເປັນ 13% ຂອງ GDP ໃນປີ 2020 ຊຶ່ງສ່ວນຫຼາຍແມ່ນຍ້ອນການລະບາດຂອງ COVID-19, ເຖິງແມ່ນວ່າມັນຈະຜື່ນຕົວເປັນ 15% ໃນປີ 2022 ແລະ ສ່ວນຫນຶ່ງແມ່ນໄດ້ຜົນຈາກອັດຕາເງິນເຜີ້. ລະດັບລາຍຮັບຍັງຕ່ຳຫຼາຍຕາມມາດຕະຖານພາກພື້ນ ແລະ ມາດຖານຂອງລາຍຮັບ (ຮູບ E.4). ໃນປີ 2019, ອັດຕາສ່ວນລາຍຮັບຕໍ່ GDP ແລະ ອາກອນຕໍ່ GDP ຢູ່ໃນອັນດັບລຸ່ມສູດ 15% ຂອງໂລກ. ມາດຕະການທີ່ຜ່ານມາ ເຊັ່ນ: ການຕັດອັດຕາອາກອນ ແລະ ການກະຈາຍຂຶ້ນຄຸ້ມຄອງໃນການຄຸ້ມຄອງຜູ້ເສຍອາກອນລາຍໃຫຍ່ ໄດ້ບັນຮອນການລະດົມລາຍຮັບຕື່ມອີກ. ຢູ່ທີ່ 11% ໃນປີ 2022, ອັດຕາສ່ວນອາກອນຕໍ່ GDP ແມ່ນຕ່ຳກວ່າລະດັບມາດຕະຖານສາກົນຂຶ້ນຕໍ່ທີ່ແນະນຳ 15%.

ການເກັບລາຍຮັບສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນໄດ້ຈາກອາກອນການບໍລິໂພກ,

ໃນຂະນະທີ່ການເກັບອາກອນລາຍໄດ້ຈຳກັດ ເຊິ່ງເປັນປັດໃຈເຮັດໃຫ້ລາວບໍ່ທັນສາມາດທຽບເທົ່າກັບສາກົນໄດ້. ໃນປີ 2022, ປະມານສາມສ່ວນສີ່ຂອງລາຍຮັບຂອງລັດຖະບານແມ່ນເກັບໄດ້ຈາກອາກອນ.

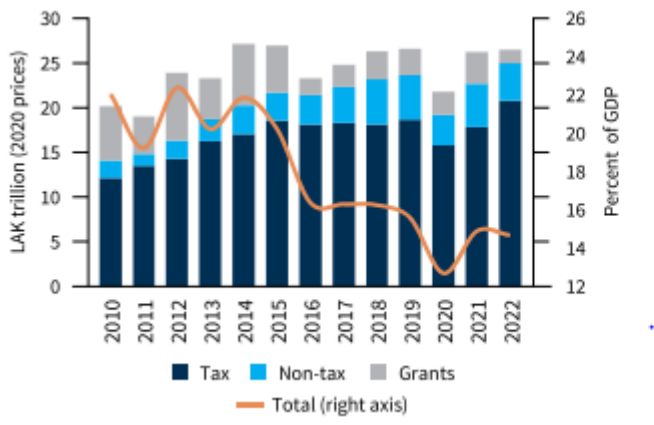
ລາຍຮັບຈາກອາກອນທາງອ້ອມກວມເອົາລາຍຮັບຈາກອາກອນສ່ວນໃຫຍ່, ໃນນີ້ ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ (VAT) ກວມເອົາ 29% ແລະ ອາກອນອາກອນຊົມໃຊ້ ກວມເອົາ 25% ຂອງລາຍຮັບອາກອນທັງໝົດໃນປີ 2018-2022 ຕາມລຳດັບ. ລາຍຮັບເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນເກັບອາກອນຈາກການບໍລິໂພກ ຈາກການຊື້ສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ. ລາຍຮັບຈາກອາກອນທາງກົງ ສະເລ່ຍພຽງແຕ່ 23% ຂອງລາຍຮັບຈາກອາກອນໃນໄລຍະເວລາດຽວກັນ. ການເກັບອາກອນບໍ່ສົມຄູ່ກັບກິດຈະກຳທາງເສດຖະກິດ, ໂດຍສະເພາະອາກອນກຳໄລ. ອາກອນກຳໄລຫຼຸດລົງຈາກ 2.7% ເປັນ 1.4% GDP ໃນລະຫວ່າງປີ 2011-2019, ເຖິງແມ່ນວ່າຈະຜື່ນຕົວເປັນ 1.8% ໃນປີ 2022; ແຕ່ຍັງເປັນລາຍຮັບລະດັບຕ່ຳສຸດໃນໂລກ.

ນະໂຍບາຍຈູງໃຈດ້ານອາກອນເປັນສິ່ງດຶງດູດການລົງທຶນຈາກຕ່າງປະເທດ, ແຕ່ການສຶກສາສາກົນຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າການຍົກເວັ້ນອາກອນກຳໄລແມ່ນບໍ່ມີປະສິດຕິຜົນສູງໃນການດຶງດູດການລົງທຶນ ໃນຂະແໜງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ.

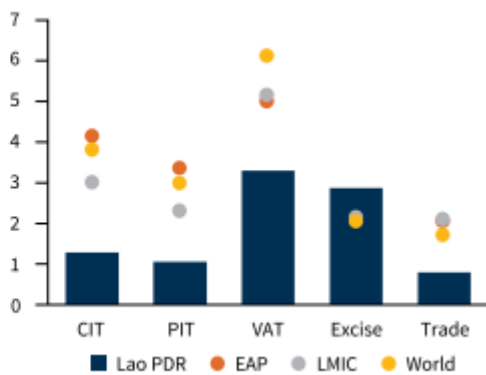
ໃນຂະນະທີ່ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງເສດຖະກິດໄດ້ຮັບການຂັບເຄື່ອນຈາກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດເປັນສ່ວນໃຫຍ່ ຊຶ່ງລາຍຮັບຂອງລັດຖະບານທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນຈາກຂະແໜງຊັບພະຍາກອນຍັງມີຄວາມຈຳກັດ.

ລາຍຮັບທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຊັບພະຍາ ກອນ ເຊັ່ນ: ອາກອນຕ່າງໆ, ຄ່າພາກຫຼວງ ແລະ ກອງທຶນປົກປັກຮັກສາ ແມ່ນກວມເອົາສ່ວນນ້ອຍຂອງລາຍຮັບພາຍໃນທັງໝົດ (ສະເລ່ຍ 8% ໃນປີ 2010-2022).

ຮູບ E.3: ລາຍຮັບ (ກີບ, % GDP)

ຮູບ E.4: ລາຍຮັບຈາກປະເພດອາກອນ (% GDP, 2016-2022)

* LAK trillion (2020 prices): ຕື້ກີບ (ລາຄາປີ 2020), Tax: ອາກອນ, Non-tax: ບໍ່ແມ່ນອາກອນ, Grants: ຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ, Total (right axis): ລວມທັງໝົດ (ແຖນຂວາ).

* Percent of GDP: ເປີເຊັນຂອງລວມຍອດຜະລິດຕະພັນ, CIT: ອາກອນລາຍໄດ້ບໍລິສັດ, PIT: ອາກອນລາຍໄດ້ສ່ວນບຸກຄົນ, VAT: ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ, Excise: ອາກອນຊົມໃຊ້, Trade: ການຄ້າ.

* Percent of GDP: ເປີເຊັນຂອງລວມຍອດຜະລິດຕະພັນ, CIT: ອາກອນລາຍໄດ້ບໍລິສັດ, PIT: ອາກອນລາຍໄດ້ສ່ວນບຸກຄົນ, VAT: ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ, Excise: ອາກອນຊົມໃຊ້, Trade: ການຄ້າ.

* Lao PDR: ສປປ ລາວ, EAP: ປະເທດອາຊີ-ປາຊີຟິກ, LMIC: ປະເທດທີ່ມີລາຍໄດ້ຕ່ຳ ແລະ ຕ່ຳຫຼາຍ, World: ທົ່ວໂລກ.

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ການຄິດໄລ່ ຈາກຜະນັກງານ ກະຊວງການເງິນ ແລະ ທະນາຄານໂລກ.

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ການຄິດໄລ່ຈາກຜະນັກງານ ກອງທຶນການເງິນສາກົນ ແລະ ທະນາຄານໂລກ.

ອັດຕາອາກອນຂ້ອນຂ້າງຕ່ຳ ແລະ ການຍົກເວັ້ນອາກອນທີ່ຫລວງຫລາຍ ເຮັດໃຫ້ມີການສູນເສຍລາຍຮັບ. ອັດຕາ CIT ໄດ້ຖືກຫຼຸດລົງຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ເພື່ອດຶງດູດການລົງທຶນຈາກຕ່າງປະເທດ.

ບົດແປບໍ່ເປັນທາງການ

ອັດຕາດັ່ງກ່າວໄດ້ຫຼຸດລົງຈາກ 35% ເປັນ 28% ໃນປີ 2012, ຈາກນັ້ນມາເປັນ 24% ໃນປີ 2013 ແລະ ສຸດທ້າຍລົງມາເປັນ 20% ໃນປີ 2020. ອັດຕາອາກອນນີ້ແມ່ນຂ້ອນຂ້າງຕໍ່າໃນເງື່ອນໄຂສາກົນ (ເຖິງແມ່ນວ່າຈະທຽບກັບປະເທດເຜື່ອນບ້ານ) ເຊິ່ງເປັນແຮງຈູງໃຈດ້ານອາກອນທີ່ສໍາຄັນໂດຍຕົວຂອງມັນເອງ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນສະໜອງແຮງຈູງໃຈດ້ານອາກອນຈໍານວນຫນຶ່ງ (ເຊັ່ນ: ວັນຝັກ CIT ແລະ ອັດຕາອາກອນຫຼຸດລົງ) ໃນລະຫວ່າງ 4-15 ປີ, ຊຶ່ງຂຶ້ນກັບກິດຈະກຳທຸລະກິດ ແລະ ສະຖານທີ່.

ການເຈລະສໍາປະທານໃນແຕ່ລະກໍລະນີຈະໃຫ້ເງື່ອນໄຂທີ່ອໍານວຍຄວາມສະດວກຫຼາຍຂຶ້ນທາງດ້ານລາຍຮັບ. ວິທີການສົ່ງເສີມການລົງທຶນນີ້ແມ່ນບໍ່ມີປະສິດຕິພາບສູງ ແລະ ສ້າງລາຍຮັບລ່ວງໜ້າທີ່ມີມູນຄ່າສູງ.

ອັດຕາອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ 7% ແມ່ນຫນຶ່ງໃນອັດຕາທີ່ຕໍ່າທີ່ສຸດໃນໂລກ,

ໃນຂະນະທີ່ອັດຕາອາກອນຈໍານວນຫນຶ່ງຍັງຕໍ່າຕາມມາດຕະຖານທົ່ວໂລກ. ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ,

ອາກອນທີ່ເກັບຈາກການບໍລິໂພກຂອງຄົວເຮືອນ (ເຊັ່ນ: VAT ແລະ ອກຊ) ຝົບວ່າມີຄວາມຄືບໜ້າ,

ຊຶ່ງເປັນການກຳນົດອັດຕາທີ່ເປັນພາລະສໍາລັບຄອບຄົວທີ່ຮັ່ງມີ.

ການເກັບອາກອນແມ່ນບັນລຸໄດ້ພຽງແຕ່ປະມານ 60% ຂອງທ່າແຮງທັງໝົດ,

ຊຶ່ງມີຂອບເຂດພຽງພໍສໍາລັບການປະຕິຮູບນະໂຍບາຍ ແລະ ການບໍລິຫານ. ມີຄວາມສາມາດບົ່ມຊ້ອນຫຼາຍຢ່າງ ເພື່ອ ລະດົມລາຍຮັບພາຍໃນປະເທດຕື່ມອີກ. ການເກັບອາກອນສາມາດເພີ່ມຂຶ້ນໂດຍການເພີ່ມອັດຕາອາກອນຂຶ້ນ,

ຂະຫຍາຍຖານອາກອນ, ເພີ່ມທະວີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການເກັບອາກອນ ແລະ

ເພີ່ມການຊຸກຍູ້ໃຫ້ປະຕິບັດຜັນທະດ້ານອາກອນໃຫ້ດີຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ. ເມື່ອສົມທຽບກັບລະດັບການເກັບອາກອນ

ແລະ (ໂຄງສ້າງ ແລະ ສະຖາບັນ) ຂອງປະເທດເຜື່ອນບ້ານ ໃນລະຫວ່າງປີ 2010-2016, ສປປ ລາວ

ມີທ່າແຮງດ້ານດ້ານອາກອນ ສະເລ່ຍ 21% ຂອງ GDP, ຊຶ່ງມີຊ່ອງຫວ່າງອາກອນທັງໝົດທີ່ 8% GDP.

ການຄາດຄະເນຍັງຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າພຽງແຕ່ 13% ຂອງລາຍຮັບ CIT ທີ່ມີທ່າແຮງໄດ້ຖືກເກັບກຳ,

ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນຍ້ອນການຍົກເວັ້ນອາກອນທີ່ຫຼຸດລົງຢ່າງຫຼວງຫຼາຍຂອງຜື້ນຖານອາກອນ.

ການຄຸ້ມຄອງອາກອນໄດ້ຮັບການປັບປຸງໂດຍທົ່ວໄປໃນຊຸມປີມໍ່ໆມານີ້, ແຕ່ວ່າຍັງມີຊ່ອງຫວ່າງຫຼາຍທີ່ຈະ ເພີ່ມທະວີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ. ການປະຕິບັດລະບົບຂໍ້ມູນລາຍຮັບດ້ານອາກອນ (TaxRIS)

ສະໜອງຮູບແບບທີ່ດີສໍາລັບການຄຸ້ມຄອງອາກອນທີ່ທັນສະໄຫມ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ,

ລະບົບປະຈຸບັນຍັງຂາດຄຸນສົມບັດທີ່ສໍາຄັນ ແລະ ພະນັກງານບໍ່ໄດ້ນໍາໃຊ້ໜ້າທີ່ທັງໝົດ. ການຮັບຮອງເອົາ

ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງອາກອນໄດ້ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອບຂອງກົດໝາຍ, ແຕ່ຕ້ອງຮັບປະກັນວ່າ

ກົດໝາຍຖືກຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢ່າງເຕັມທີ່. ຄວາມພະຍາຍາມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ອາກອນກໍໄດ້ຮັບ

ໜາກຜົນເຊັ່ນດຽວກັນ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ການພັດທະນາການຄຸ້ມຄອງອາກອນທີ່ທັນສະໄໝ, ມີປະສິດທິຜົນ

ແມ່ນຕ້ອງການປັບປຸງຂະບວນການ, ການນໍາໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ຄວາມສາມາດຂອງພະນັກງານ.

ອັນນີ້ຍັງຈະຊ່ວຍສ້າງຄວາມໝັ້ນໃຈໃນການບໍລິຫານອາກອນ (ເຊັ່ນ:

ໂດຍການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ).

ທາງເລືອກນະໂຍບາຍ

ຝືນຜູ້ອັດຕາອາກອນອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມສູ້ອັດຕາເຕີມ 10% ເພື່ອຍົກສູງລາຍຮັບຢ່າງໃນທັນທີ ແລະ ມີປະສິດທິພາບ. ການຝືນຜູ້ອັດຕາ 10% ສາມາດກຳນົດໄດ້ຢ່າງຫນ້ອຍ 1% ຂອງ GDP ໃນລາຍໄດ້ເພີ່ມເຕີມ ໃນຂະນະທີ່ມີຜົນກະທົບທີ່ຈຳກັດຕໍ່ອັດຕາເງິນເຟີ້ ຫຼື ຄວາມບໍ່ສະເໝີພາບ.

ສ່ວນຫນຶ່ງຂອງລາຍຮັບເພີ່ມເຕີມຄວນໄດ້ຮັບການກຳນົດເພື່ອສະໜັບສະໜູນຄົວເຮືອນທີ່ມີຄວາມບອບບາງທີ່ສຸດ ຜ່ານໂປແກລມການໂອນເງິນສິດທິມີເປົ້າຫມາຍ. ນອກຈາກນັ້ນ,

ການຍົກເວັ້ນອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມຄວນໄດ້ຮັບການທົບທວນ ແລະ ປັບປຸງ,

ເພາະວ່າມີການບົດເບືອນກິດຈະກຳທາງເສດຖະກິດ ແລະ ເຮັດໃຫ້ເກີດການສູນເສຍລາຍຮັບອາກອນ.

ໃນໄລຍະກາງ, ການປະຕິ ບັດຕາມ VAT ສາມາດປັບປຸງໄດ້ໂດຍຜ່ານການປະຕິບັດຢ່າງເຕັມທີ່ຂອງ TaxRIS,

ການປັບປຸງການບໍລິການດ້ານອາກອນ ແລະ ການເພີ່ມປະສິດທິພາບຂອງສະຖາບັນ ແລະ ດ້ານວິຊາການ.

ປັບປຸງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ເພື່ອຫລຸດຜ່ອນການຈູງໃຈດ້ານອາກອນ ແລະ ຂະຫຍາຍ ຖານອາກອນ. ແຮງຈູງໃຈດ້ານອາກອນທີ່ອີງໃສ່ຜົນກຳໄລຄວນຖືກຕັດອອກ ແລະ

ປ່ຽນແທນດ້ວຍມາດຕະການທີ່ອີງ ໃສ່ຕົ້ນທຶນ, ເຊັ່ນ: ສິນເຊື່ອອາກອນການລົງທຶນ ແລະ

ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງຄ່າເສື່ອມ. ແຮງຈູງໃຈດ້ານອາກອນ ອື່ນໆຄວນຖືກຈຳກັດເຊັ່ນກັນ. ກະຊວງການເງິນຄວນຈະ

ເປັນຜູ້ດຽວທີ່ມີອຳນາດອອກສິ່ງຈູງໃຈດ້ານອາກອນ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນເພື່ອແນໃສ່ການສົມເຫດສົມຜົນລະບອບ

ການຈູງໃຈ ແລະ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມຕັດສິນໃຈ. ການປະ ຕິຮູບເຫຼົ່ານີ້ຈະຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການປັບປຸງກົດໝາຍວ່າ

ດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ. ນອກຈາກນີ້, ການປັບປຸງການຕິດຕາມກວດກາການຊຸກຍູ້ການເກັບອາກອນຈະ

ສະໜັບສະໜູນການກວດກາການປະຕິບັດຕາມຂໍ້ກຳນົດທີ່ດີຂຶ້ນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ສາມາດຕີລາຄາປະສິດທິຜົນໄດ້.

ປະຕິຮູບໂຄງສ້າງການເກັບອາກອນອາຊີມໃຊ້ ແລະ ປັບເພີ່ມອັດຕາອາກອນ ໂດຍສະເພາະ ເຄື່ອງດື່ມ, ຢາສຸບ ແລະ ນໍ້າມັນເຊື້ອໄຟ, ເພື່ອສະໜອງລາຍຮັບເພີ່ມເຕີມ ໃນຂະນະທີ່ມີການສົ່ງເສີມຜົນປະໂຫຍດດ້ານ ສຸຂະພາບ, ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ.

ການຫຼຸດລົງຂອງການຕັດອາກອນນໍ້າມັນທີ່ຜ່ານມາຈະສ້າງລາຍຮັບຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ

ໃນຂະນະທີ່ຊຸກຍູ້ການຫັນປ່ຽນໄປສູ່ພະລັງງານສີຂຽວ. ການທົບທວນຄືນໂຄງສ້າງອາກອນສໍາລັບເຄື່ອງດື່ມທີ່ມີເຫຼົ້າ

ແລະ ບໍ່ມີເຫຼົ້າ ດ້ວຍອາກອນທົດແທນສະເພາະ ຫຼື ການເພີ່ມເຂົ້າໃນອາກອນຕາມມູນຄ່າ ແລະ

ຍ້າຍຜືນຖານໄປສູ່ລາຄາຂາຍຍ່ອຍສາມາດເພີ່ມລາຍຮັບ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດດ້ານສຸຂະພາບ.

ການທົບທວນຂອບເຂດຂອງຜະລິດຕະພັນທີ່ລວມຢູ່ໃນປະເພດເຄື່ອງດື່ມທີ່ບໍ່ມີເຫຼົ້າ

ເພື່ອເຮັດໃຫ້ມັນເປັນອາກອນເຄື່ອງດື່ມທີ່ມີນໍ້າຕານທີ່ແທ້ຈິງຄວນຖືກພິຈາລະນາ. ການຍົກເວັ້ນອາກອນຂອງຢາສຸບ

ແລະ ການເພີ່ມອັດຕາອາກອນສາມາດສ້າງຜົນໄດ້ຮັບທີ່ຄ້າຍຄືກັນ,

ໃນຂະນະທີ່ການປ່ຽນແປງຜືນຖານຂອງອາກອນຕາມມູນຄ່າຈາກໂຮງງານເກົ່າກັບລາຄາຂາຍຍ່ອຍ

ຈະສ້າງຄວາມສະດວກໃນການຕິດຕາມ ແລະ ການບັງຄັບໃຊ້. ນອກຈາກນັ້ນ,

ອາກອນສະເພາະທັງຫມົດຄວນໄດ້ຮັບການຕັ້ງດັດສະນີໃນອັດຕາເງິນເຟີ້ ແລະ ການເຕີບໂຕຂອງລາຍໄດ້.

ປະຕິຮູບອາກອນທີ່ດິນ ແລະ ກະກຽມຄຳແນະນຳການປະຕິບັດອາກອນຊັບສິນ ເພື່ອຊຸກຍູ້ການເກັບລາຍຮັບ. ການປະຕິຮູບອາກອນຊັບສິນຄວນປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນ. ກ່ອນອື່ນໝົດ, ອັດຕາອາກອນທີ່ດິນຄວນໄດ້ຮັບການ

ບົດແປບໍ່ເປັນທາງການ

ປັບຂຶ້ນແທ້ຈິງ ເພື່ອຮັບປະກັນອາກອນທີ່ດິນທີ່ແທດເໝາະ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ລາຍຮັບເພີ່ມເຕີມຄວນໄດ້ຮັບການລົງທຶນເພື່ອເພີ່ມທະວີການຄຸ້ມຄອງອາກອນທີ່ດິນ ແລະ ທີ່ດິນ, ລວມທັງການຫັນເປັນດິຈິຕອນຂອງການຄຸ້ມຄອງອາກອນທີ່ດິນ. ເມື່ອການຄຸ້ມຄອງອາກອນໄດ້ຮັບການປັບປຸງ, ອາກອນທີ່ດິນສາມາດຫັນເປັນອາກອນຊັບສິນ ໂດຍການ ລວມມູນຄ່າການປັບປຸງພື້ນຖານອາກອນ.

ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງ ໂດຍສຸມໃສ່ການຄຸ້ມຄອງຜູ້ເສຍອາກອນລາຍໃຫຍ່ ເພື່ອເພີ່ມລາຍຮັບ ແລະ ເພີ່ມປະສິດທິພາບໃນການປະຕິບັດຕາມຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງ.

ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນການປະຕິບັດຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງ ຄວນເລີ່ມຈາກການຄຸ້ມຄອງຜູ້ເສຍອາກອນລາຍໃຫຍ່ ເນື່ອງຈາກມີຄວາມສໍາຄັນຕໍ່ການເກັບລາຍຮັບ ແລະ ການຂາດແຄນພະນັກງານທີ່ມີປະສິດທິພາບໃນການຄຸ້ມຄອງອາກອນ. ດັ່ງນັ້ນ, ມັນຈໍາເປັນຕ້ອງໄດ້ສ້າງຕັ້ງໜ້ອງການຜູ້ເສຍອາກອນຂະໜາດໃຫຍ່ສະເພາະຄົນໃຫມ່ ແລະ ເຫັນເປັນສູນກາງໃນການການຄຸ້ມຄອງຜູ້ເສຍອາກອນລາຍໃຫຍ່. ນອກຈາກນີ້ຍັງມີຄວາມຈໍາເປັນໃນການປັບປຸງຄວາມສາມາດໃຫ້ກັບຜູ້ປະຕິບັດໜ້າ ທີ່ສໍາຄັນ ເຊັ່ນ: ການກວດສອບ, ການບໍລິການຜູ້ເສຍອາກອນ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນ ແລະ ການວິເຄາະ.

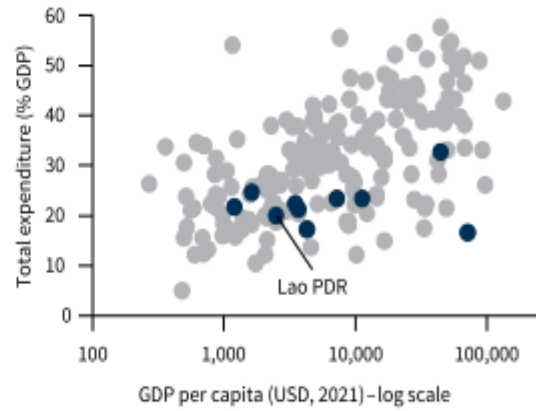
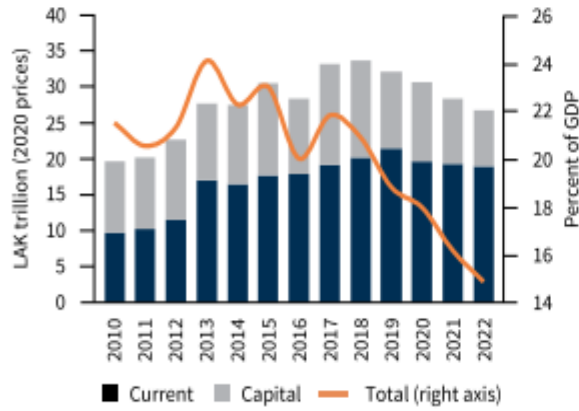
ຍົກສູງປະສິດທິພາບດ້ານລາຍຈ່າຍ

ການໃຊ້ຈ່າຍຂອງລັດຖະບານຫຼຸດລົງຢ່າງຫຼວງຫຼາຍໃນທົດສະວັດທີ່ຜ່ານມາ ເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມກັງວົນກ່ຽວກັບຄວາມພຽງພໍຂອງການໃຊ້ຈ່າຍ ແລະ ການໃຫ້ບໍລິການຂອງພາກລັດ. ການລວມຍອດງົບປະມານຈາກພາກລາຍຈ່າຍແມ່ນເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບຂອງການບໍລິການສາທາລະນະ. ການໃຊ້ຈ່າຍຫຼຸດລົງຈາກ 24% ຫາ 15% ຂອງ GDP ໃນລະຫວ່າງປີ 2013 ແລະ 2022, ເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມກັງວົນວ່າລະດັບການໃຊ້ຈ່າຍພໍພຽງພໍກັບຄວາມຕ້ອງການທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ (ຮູບ E.5). ການໃຊ້ຈ່າຍພາກລັດແມ່ນຢູ່ໃນລະດັບຕໍ່າເມື່ອປຽບທຽບກັບພາກພື້ນ ແລະ ລາຍໄດ້ (ຮູບ E.6). ດ້ວຍພັນທະໜີ້ສິນຈາກການບໍລະຫານຂອງລັດເພີ່ມຂຶ້ນ ການໃຊ້ຈ່າຍທີ່ບໍ່ແມ່ນດອກເບ້ຍຈະຖືກກົດດັນຕື່ມອີກ. ຄວາມກົດດັນພາກງົບປະມານເປັນຜົນພວງມາຈາກສິ່ງທ້າທາຍຫຼາຍຢ່າງກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງງົບປະມານຂອງລັດ ໂດຍສະເພາະແມ່ນການວາງແຜນທີ່ບໍ່ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ການຄວບເປົ້າໝາຍດ້ານງົບປະມານທີ່ອ່ອນແອ. ການປັບປຸງການວາງແຜນ, ການກຳນົດງົບປະມານ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສາມາດເພີ່ມປະສິດທິພາບງົບປະມານ ຈຶ່ງສາມາດປັບປຸງຄຸນນະພາບຂອງການໃຊ້ຈ່າຍພາກລັດຢ່າງມີປະສິດທິພາບ.

ຮູບ E.5: ລາຍຈ່າຍ (ກີບ, %GDP)

ຮູບ E.6: ລາຍຈ່າຍ (%GDP, 2016-2021)

ບົດແປບໍ່ເປັນທາງການ

* LAK trillion (2020 prices): ຕື້ກີບ (ລາຄາປີ 2020),

*Current: ລາຍຈ່າຍບໍລິຫານ, Capital: ຈ່າຍລົງທຶນ,

*Total (right axis): ລວມທັງໝົດ (ແກນຂວາ).

* Total Expenditure (% GDP): ລາຍຈ່າຍທັງໝົດ (% ຕໍ່ ລວມຍອດຜະລິດຕະພັນພາຍໃນ),

* GDP per capita (USD, 2021)-log scale: ລາຍໄດ້ຕໍ່ຫົວຄົນ (ໂດລາ ສຫລ, ປີ 2021) - ຫົວໜ່ວຍໃນຮູບໂລກາລິດ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ກະຊວງການເງິນ ແລະ ຄຳນວນໂດຍ
ຜະນິກງານທະນາຄານໂລກ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ກອງທຶນການເງິນສາກົນ ແລະ ການຄິດໄລ່ຈາກຜະນິກງານ ທະນາຄານໂລກ
ໝາຍເຫດ: ຈໍ້າເມັດສີດຳແທນໃຫ້ບັນດາປະເທດອາຊຽ. ແກນຕັ້ງຈຳກັດທີ່ 60
ເພື່ອສະດວກໃນການອ່ານ.

ຄ່າຈ້າງ ແລະ ລາຍຈ່າຍທຶນກວມເອົາຄ່າໃຊ້ຈ່າຍສ່ວນໃຫຍ່, ແຕ່ການໃຊ້ຈ່າຍຕໍ່າໃນການດຳເນີນງານ ແລະການບຳລຸງຮັກສາແມ່ນທຳລາຍການບໍລິການ.

ຄວາມຕ້ອງການທີ່ຈະຫຼຸດຜ່ອນການຂາດດຸນງົບປະມານໄດ້ບົບອັດການໃຊ້ຈ່າຍໃນຫຼາຍປະເພດ. ການຂັດຂວາງກ່ຽວກັບຄ່າຈ້າງ ແລະ ການໃຊ້ຈ່າຍທຶນແມ່ນເຫັນໄດ້ຊັດເຈນ. ການຈ້າງງານຕໍ່າສາມາດມີຜົນກະທົບຢ່າງຫຼວງຫຼາຍຕໍ່ການໃຫ້ບໍລິຫານພາກລັດ. ການໃຊ້ຈ່າຍໃນການລົງທຶນ ຕົ້ນຕໍ ແມ່ນແນໃສ່ພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງພະລັງງານ ແລະ ການຂົນສົ່ງ ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກຂໍ້ຈຳກັດຂອງໂຄງການ ໃໝ່. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຄ່າຈ້າງ ແລະ ເງິນເດືອນ ແລະ ຈ່າຍໃນການລົງທຶນຂອງລັດ ຍັງກວມເອົາປະມານສອງສ່ວນສາມຂອງການໃຊ້ຈ່າຍທັງໝົດ, ບາງສ່ວນສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນເຖິງບຸລິມະສິດນະໂຍບາຍ. ການໃຊ້ຈ່າຍໃນການດຳເນີນງານ ແລະ ການບຳລຸງຮັກສາເບິ່ງຄືວ່າບໍ່ພຽງພໍກັບຄວາມຕ້ອງການທີ່ມີຢູ່. ການລົງທຶນຂະໜາດໃຫຍ່ໃນພື້ນຖານໂຄງລ່າງສາທາລະນະຕ້ອງໄປຄຽງຄູ່ກັບການຈັດສັນງົບປະມານທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ ຈາກຕົ້ນທຶນການບຳລຸງຮັກສາທີ່ມີປະສິດທິພາບ, ໃນຂະນະທີ່ການຊື້ສິນຄ້າແມ່ນ ການສະໜັບສະໜູນຫຼັກໃຫ້ພະນັກງານສະໜອງການບໍລິການທີ່ມີຄຸນນະພາບຕໍ່ສາທາລະນະ (ເຊັ່ນ: ປຶ້ມ, ຢາ ແລະ ອຸປະກອນການແພດ). ໃນຂະນະດຽວກັນ, ການຊຳລະດອກເບ້ຍໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນ ເຖິງວ່າຈະມີການເລື່ອນການບໍລິການຫນີ້ສິນທີ່ຜ່ານມາ. ອັນນີ້ໄດ້ສ້າງຄວາມກົດດັນເພີ່ມເຕີມຕໍ່ກັບພາກການໃຊ້ຈ່າຍອື່ນໆ.

ກຳນົດຂອບເຂດໃນການປັບປຸງປະສິດທິພາບ, ປະສິດທິຜົນ ແລະ ຄວາມສະເໝີພາບຂອງການໃຊ້ ຈ່າຍພາກລັດ. ແຫຼ່ງງົບປະມານເບິ່ງຄືວ່າບໍ່ສອດຄ່ອງກັບບຸລິມະສິດນະໂຍບາຍທີ່ລະບຸໄວ້. ຕົວຢ່າງເຊັ່ນ: ການໃຊ້ຈ່າຍພາກລັດຫຼຸດລົງໃນຂະແໜງການທີ່ມີຜົນທາງກົງຕໍ່ການລົງດ້ານມະນຸດ, ຊຶ່ງເປັນອົງປະກອບໃຈກາງຂອງແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ຄັ້ງທີ 9 (NSEDP). ການບໍ່ກຳນົດບຸລິມະສິດຂອງຂະແໜງການເຫຼົ່ານີ້ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງກັບການໃຊ້ຈ່າຍພາກລັດ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນຜົນກະທົບຂອງ COVID-19 ຕໍ່ຜົນໄດ້ຮັບການຮຽນຮູ້ ແລະ ອາດຈະທຳລາຍການບໍລິຫານພາກລັດ. ການໃຊ້ຈ່າຍລວມດ້ານການສຶກສາ ແລະ ສາທາລະນະສຸກຫຼຸດລົງຈາກ 4.9 ເປັນ 2.6% ຂອງ GDP ໃນລະຫວ່າງປີ 2013-2022; ໃນຂະນະທີ່ການໃຊ້ຈ່າຍຊ່ວຍເຫຼືອສັງຄົມມີ ໜ້ອຍ. ຫຼັກຖານອ້າງອີງຊຶ່ງໃຫ້ເຫັນວ່າການໃຊ້ຈ່າຍໃນຂະແໜງການເຫຼົ່ານີ້ມີຜົນກະທົບທາງບວກຕໍ່ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ຄວາມສະເໝີພາບ. ການໃຊ້ຈ່າຍທີ່ພິຈາລະນາແມ່ນຂ້ອນຂ້າງສູງ ຊຶ່ງສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າມີຂອບໃນ ການປັບປຸງງົບປະມານ, ສົມມຸດວ່າມີແນວທາງການເມືອງຄັກແນ່. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ການຂາດຂໍ້ມູນທີ່ສົມບູນແບບ (ເຊັ່ນຕົວຢ່າງ: ຄວາມໂປ່ງໃສດ້ານງົບປະມານ) ສ້າງຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຕໍ່ການປະເມີນການປະຢັດງົບປະ ມານທີ່ມີຄວາມເປັນໄປໄດ້. ໃນປີ 2005, ປະມານ 5% ຂອງລາຍຈ່າຍທັງໝົດບໍ່ສາມາດຈັດສັນໃຫ້ຫົວໜ່ວຍລາຍຈ່າຍສະເພາະ (ເຊັ່ນ: ກະຊວງ, ອົງການ ຫຼື ແຂວງ). ມູນຄ່າດັ່ງກ່າວເພີ່ມຂຶ້ນເປັນເກືອບ 30% ໃນປີ 2020, ສ່ວນຫຼາຍແມ່ນຍ້ອນບໍ່ມີການລາຍງານໃຫ້ກະຊວງ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງໃຫຍ່ຫຼາຍແຫ່ງ.

ທາງເລືອກດ້ານນະໂຍບາຍ

ຈັດສັນການໃຊ້ຈ່າຍໃນດ້ານການສຶກສາ, ສາທາລະນະສຸກ ແລະ

ບົດແປບໍ່ເປັນທາງການ

ການປົກປ້ອງສັງຄົມເພື່ອຫຼີກລຽງການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ຂອງທຶນພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ. ມີຂອບເຂດໃນການຈັດສັນແຫຼ່ງງົບປະມານເພື່ອຍົກສູງປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນຂອງການໃຊ້ຈ່າຍ. ການບົດຜ່ອງໃນການລາຍງານທີ່ຄວບຄຸມເປັນອຸປະສັກ ແລະ ການປະເມີນຜົນການປະຢັດທີ່ມີທ່າແຮງ, ແຕ່ມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ໃນຂອບເຂດໃນຄ່າຈ້າງ ແລະ ເງິນເດືອນ ແລະ ປະເພດທຶນຕ່າງໆ, ໃນຂະນະທີ່ພື້ນທີ່ງົບປະມານອາດເພີ່ມຂຶ້ນຜ່ານຜົນສໍາເລັດຈາກການລະດົມລາຍຮັບທີ່ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ການປັບປຸງໂຄງສ້າງໜີ້ສິນ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ມາດຕະຖານການປະເມີນຊື້ໃຫ້ເຫັນວ່າຄຸນນະພາບຂອງການໃຊ້ຈ່າຍໃນຂະແໜງການເຫຼົ່ານີ້ຍັງຕ້ອງໄດ້ຮັບການປັບປຸງ. ສະນັ້ນ, ຕ້ອງມີການໃຊ້ຈ່າຍຫຼາຍກວ່າເກົ່າໃນບັນດາຂະແໜງການທີ່ຊຸກຍູ້ການຜະລິດ ແລະ ເພີ່ມທະວີການຕົບໂຕທາງດ້ານເສດຖະກິດ.

ເພີ່ມທະວີການຄວບຄຸມລາຍຈ່າຍເພື່ອຫຼີກລຽງການຄ້າງ່າຍສະສົມໃນຕໍ່ໜ້າ.

ການຄ້າງ່າຍທີ່ເກີດຂຶ້ນຊື່ຊ້ອນທີ່ເກີດຈາກໂຄງການລົງທຶນຢ່ອຍໃນລະດັບຊາດພົບກັບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຫຼາຍ. ເພື່ອລຶບລ້າງໜີ້ຄ້າງ່າລະເຫຼົ່ານີ້ ລັດຖະບານໄດ້ອອກຜັນທະບັດໃນມູນຄ່າເກືອບ 10 ພັນຕື້ກີບ (5% ຂອງ GDP) ໃນປີ 2021. ແນວໃດກໍຕາມ, ໜີ້ສິນຄ້າງ່າລະຕື້ມອີກ 23 ພັນຕື້ກີບແມ່ນກຳລັງຢູ່ໃນຂັ້ນຕອນການກວດສອບເຊິ່ງອາດເປັນໄພຂົ່ມຂູ່ຕໍ່ຄວາມຍືນຍົງທາງດ້ານງົບປະມານ ແລະ ໜີ້ສິນ.

ການປະຕິບັດລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານການຄຸ້ມຄອງການເງິນໃຫມ່ (FMIS)

ສາມາດເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງການຄວບຄຸມເປົ້າໝາຍ ແລະ ຊ່ວຍຫຼີກເວັ້ນການຄ້າງ່າລະໃນອະນາຄົດ.

ລາຍງານຂໍ້ມູນສໍາລັບທຸກຫົວໜ່ວຍການໃຊ້ຈ່າຍ ເພື່ອເພີ່ມທະວີການຄວາມໂປ່ງໃສດ້ານງົບປະມານ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ. ຄວາມໂປ່ງໃສທາງດ້ານງົບປະມານໄດ້ຖືກທໍາລາຍເທື່ອລະກ້າວ

ຍ້ອນບໍ່ມີການລາຍງານໃຫ້ກະຊວງສໍາຄັນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງອື່ນໆ.

ສິ່ງນີ້ທໍາລາຍຄວາມສາມາດໃນການກວດສອບຄຸນນະພາບຂອງການໃຊ້ຈ່າຍພາກລັດ ແລະ

ອາດຈະມີຜົນກະທົບຕໍ່ການຕັດສິນໃຈ

ຍ້ອນບໍ່ຊັດເຈນວ່າຂໍ້ມູນທີ່ບໍ່ມີລາຍງານຖືກນໍາໄປໃຊ້ໃນຂະບວນການງົບປະມານ.

ການລາຍງານຂໍ້ມູນສໍາລັບທຸກຫົວໜ່ວຍການໃຊ້ຈ່າຍແມ່ນມີຄວາມສໍາຄັນ

ໂດຍສະເພາະໃນເວລາທີ່ຄວາມກົດດັນດ້ານງົບປະມານກໍາລັງບົບບັງຄັບການໃຊ້ຈ່າຍໃນຂົງເຂດພື້ນຖານສໍາລັບການຕົບໂຕຂອງເສດຖະກິດໃນໄລຍະກາງ. ການກວດກາ ແລະ ເຜີຍແຜ່ບົດລາຍງານຂອງອົງການກວດສອບແຫ່ງລັດ ຈະຊ່ວຍເພີ່ມຄວາມໂປ່ງໃສ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ.

ຍົກສູງການກະກຽມ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດງົບປະມານ ໂດຍເອົາໃຈໃສ່ໃນການຈັດຊື້ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນພາກລັດ ເພື່ອປັບປຸງຜົນກະທົບຂອງລາຍຈ່າຍຂອງພາກລັດ. ການພິຈາລະນາຮັບຮອງເອົາງົບປະມານໄລຍະກາງສາມາດສ້າງຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ການຕັດສິນບຸລິມະສິດ ແລະ ຍຸດທະສາດສໍາຄັນ.

ການສົ່ງເສີມການແຂ່ງຂັນທີ່ໂປ່ງໃສໃນການຈັດຊື້ສາທາລະນະຈະຊ່ວຍເພີ່ມປະສິດທິພາບການໃຊ້ຈ່າຍ,

ໃນຂະນະທີ່ການປັບປຸງການຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຂອງລັດຈະເສີມຂະຫຍາຍຄຸນນະພາບ ແລະ

ຜົນກະທົບຂອງການໃຊ້ຈ່າຍເງິນທຶນ. ການຈັດຕັ້ງລະບົບຕິດຕາມກວດກາການຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນພາກລັດເປັນສູນກາງ ແລະ ເຂັ້ມແຂງແມ່ນສໍາຄັນ.

ມັນຍັງເປັນພື້ນຖານທີ່ຈະຈັດສັນຄວາມຮັບຜິດຊອບຢ່າງຈະແຈ້ງໃນການຕັດສິນໃຈລົງທຶນ ແລະ

ເພີ່ມຄວາມໂປ່ງໃສໃນການຕັດສິນໃຈ (ລວມທັງການຮ່ວມມືພາກລັດ-ເອກະຊົນ).

ປັບປຸງການວາງແຜນຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ເພື່ອຍົກສູງປະສິດທິຜົນຂອງວຽກງານລັດຖະກອນ. ການຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນມະນຸດທີ່ທັນສະໄຫມຈະຊ່ວຍເພີ່ມທະວີການຄວບຄຸມລາຍຈ່າຍເງິນເດືອນ. ການຮັບຮອງເອົາລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານການຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນມະນຸດໃຫມ່ຈະຊ່ວຍຫຼຸດຜ່ອນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ, ໃນຂະນະທີ່ສະໜັບສະໜູນການວາງແຜນ ແລະ ການກຳນົດສິດທິ. ການໃຫ້ພະນັກງານລັດຖະກອນເປັນມືອາຊີບຜ່ານການປ່ຽນຈາກການບໍລິຫານບຸກຄະລາກອນ ໄປເປັນການຄຸ້ມຄອງພອນສະຫວັນ ຍັງຈະເພີ່ມທະວີການບໍລິຫານພາກລັດ.

ການຄຸ້ມຄອງໜີ້ຈາກລັດວິສາຫະກິດ

ລັດວິສາຫະກິດ (SOEs) ໄດ້ສ້າງພັນທະໜີ້ສິນຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ຊຶ່ງສ້າງໄພຂົ່ມຂູ່ຕໍ່ຄວາມຍືນຍົງທາງການເງິນ ແລະ ສະຖຽນລະພາບທາງດ້ານເສດຖະກິດມະຫາພາກ. ນະໂຍບາຍທີ່ບໍ່ມີທຶນຮອງຮັບ ແລະ ການຄວບຄຸມທີ່ອ່ອນແອ, ໂດຍທົ່ວໄປຈະພາໃຫ້ເກີດການສູນເສຍໃນການດຳເນີນທຸລະກິດ ແລະ ສ້າງໜີ້ສິນທີ່ໜັກໜ່ວງ. SOE ບາງແຫ່ງໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກການໃຫ້ກູ້ຢືມ ແລະ ການຄໍ້າປະກັນເງິນກູ້ຈາກລັດຖະບານເລື້ອຍໆ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນການມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຮ່ວມມືລະຫວ່າງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ໂດຍສະເພາະໃນຂະແໜງໄຟຟ້າ. SOEs ຈຳນວນຫຼາຍມີຄວາມອ່ອນໄຫວຕໍ່ເຫດການຕ່າງໆທີ່ເກີດຂຶ້ນ ເຊັ່ນ: ການອ່ອນຄ່າຂອງອັດຕາແລກປ່ຽນ ເນື່ອງຈາກສ່ວນໜຶ່ງແມ່ນຍ້ອນຮູບແບບທຸລະກິດຂອງພວກເຂົາ. ບາງແຫ່ງດຳເນີນການໃນສະພາບແວດລ້ອມທີ່ມີການແຂ່ງຂັນໂດຍບໍ່ມີການກຳນົດນະໂຍບາຍທີ່ຊັດເຈນ ຊຶ່ງໂດຍລວມແລ້ວເອກະຊົນສາມາດສິ່ງສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການທີ່ຄ້າຍຄືກັນຢ່າງມີປະສິດທິພາບ. ດັ່ງນັ້ນ, ມີຄວາມຕ້ອງການທີ່ຈະປະເມີນຄືນເຫດຜົນຂອງພວກເຂົາ, ການຄຸ້ມຄອງບໍລິສັດ, ການຄຸ້ມຄອງການດຳເນີນງານ ແລະ ການປະຕິບັດທາງດ້ານການເງິນ.

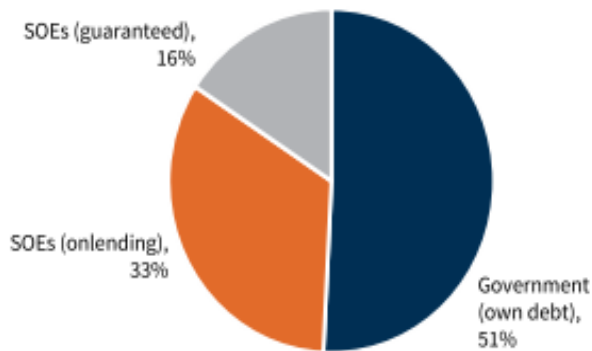
ມີຄວາມຄືບໜ້າບາງດ້ານໃນການປະຕິຮູບຂະແໜງການ SOE, ແຕ່ຍັງມີສິ່ງທ້າທາຍຫລາຍຢ່າງ. ນັບຕັ້ງແຕ່ກາງຊຸມປີ 1980, ຈຳນວນ SOE ໄດ້ຖືກຫລຸດລົງຫຼາຍ, ນໍ້າໜັກໃນເສດຖະກິດຫຼຸດລົງ ແລະ ການປະກົດຕົວຂອງພວກເຂົາໃນຂະແໜງທີ່ບໍ່ແມ່ນຍຸດທະສາດໄດ້ຫຼຸດລົງ ຫຼື ຖືກລົບລ້າງ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ການປະຕິຮູບທີ່ຜ່ານມາມີຜົນໄດ້ຮັບແບບປະສົມປະສານ ສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມຫຍຸ້ງຍາກທາງດ້ານການເງິນໃນປະຈຸບັນຂອງ SOE ບາງແຫ່ງທີ່ໃຫຍ່ທີ່ສຸດ. ໃນຂະນະທີ່ມີການຊຸກຍູ້ການປ່ຽນແປງໃຫມ່ສໍາລັບການປະຕິຮູບ SOE ນັບຕັ້ງແຕ່ປີ 2021, ຊຶ່ງເປັນສິ່ງຈໍາເປັນທີ່ຈະຕ້ອງເລັ່ງລັດປະຕິຮູບຄະນະກຳມະການ SOE ທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການປັບໂຄງສ້າງຂອງພວກເຂົາຢ່າງເຕັມທີ່. ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວຄວາມຄືບໜ້າຂອງການປະຕິຮູບໄດ້ຖືກທຳລາຍໂດຍຄວາມອ່ອນແອຂອງສະຖາບັນ, ຄວາມອາດສາມາດຕໍ່າ ແລະ ຂໍ້ຈຳກັດທາງດ້ານເສດຖະກິດ ການເມືອງ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ປະສິບການທີ່ຜ່ານມາໃຫ້ບົດຮຽນທີ່ເປັນປະໂຫຍດຕໍ່ການຄຸ້ມຄອງຂະແໜງການດັ່ງກ່າວ.

ການລົງເລິກ ແລະ ເລັ່ງການປະຕິຮູບແມ່ນສໍາຄັນທີ່ສຸດ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ SOEs ປະຕິບັດຕາມຂໍ້ກຳນົດ ນະໂຍບາຍຂອງຕົນ, ດຳເນີນການຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ບໍ່ສ້າງຄວາມສ່ຽງດ້ານງົບປະມານ. ຫຼັກຊັບຂອງ SOE ແມ່ນຂ້ອນຂ້າງແບ່ງຂັນຄຸ້ມຄອງ ແລະ ແຜ່ຂະຫຍາຍຢູ່ໃນຫຼາຍພາກສ່ວນເສດຖະກິດ. SOE

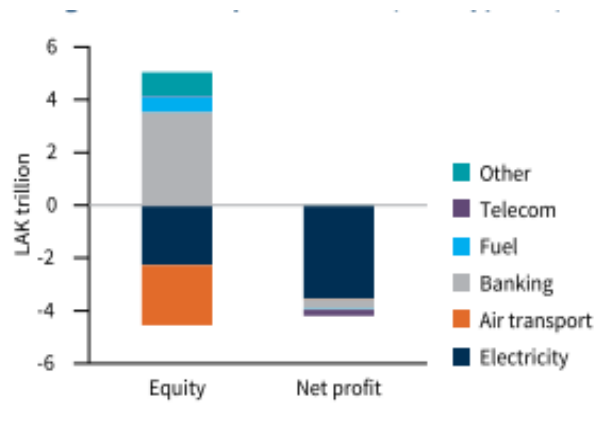
ບົດແປບໍ່ເປັນທາງການ

ສ່ວນໃຫຍ່ບໍ່ໄດ້ສົ່ງບົດລາຍງານທາງດ້ານການເງິນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຕໍ່ກະຊວງການເງິນ ສິ່ງຜິດໃຫ້ການປະເມີນທີ່ສົມບູນແບບຂອງຂະແໜງການ. ຂໍ້ມູນທີ່ມີຢູ່ແລ້ວຊື່ໃຫ້ເຫັນວ່າກຳໄລຂອງຂະແໜງ SOE ຢູ່ໃນລະດັບຕ່ຳ ແລະ ມີຫນີ້ສິນສູງ. SOE ຫຼາຍແຫ່ງໄດ້ລົ້ມລະລາຍ, ມີຊັບສິນທີ່ຕິດລົບ ແລະ ຂາດທຶນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ. SOE ທີ່ໃຫຍ່ທີ່ສຸດແມ່ນເປັນຫນີ້ສິນສູງ ເຫັນໄດ້ຈາກຄວາມສຽງດ້ານງົບປະມານຢ່າງຊັດເຈນ. ໃນປີ 2022, SOEs ກວມເອົາເກືອບເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງຫນີ້ສິນທັງໝົດຈາກພາຍນອກ ແລະ ໜີ້ປະກັນພາກລັດ (PPG), ຊຶ່ງສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນຢູ່ໃນຂະແໜງພະລັງງານ (ຮູບ E.7). ອົງປະກອບທີ່ເປັນຕົວຊີ້ບອກຂອງຂະແໜງການກ່ຽວກັບການປະຕິບັດທາງດ້ານການເງິນທີ່ສຳຄັນ ເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມກັງວົນຕໍ່ກັບ ຂະແໜງໄຟຟ້າ, ການຂົນສົ່ງ ແລະ ການເງິນ, ຊຶ່ງຕົ້ນຕໍມີ EDL, ບໍລິສັດການບິນລາວ ແລະ BCEL (ຮູບ E.8). ສະນັ້ນ, ຈຶ່ງມີຄວາມຕ້ອງການທີ່ຈະປັບປຸງການຄຸ້ມຄອງບໍລິສັດ SOE ໂດຍລວມ, ການຄຸ້ມຄອງການ ດຳເນີນງານ ແລະ ການປະຕິບັດທາງດ້ານການເງິນ, ເຊັ່ນດຽວກັນກັບການເພີ່ມຄວາມໂປ່ງໃສໃນຂະແໜງການດັ່ງກ່າວ.

ຮູບ E.7: ຫົນສະສົມຂອງ PPP (% GDP)

ຮູບ E.8: ຫົນສະສົມຂອງ PPP (% GDP)

* SOEs (guaranteed): ລັດວິສາຫະກິດ (ຄຳປະກັນ), * SOEs (onlending): ລັດວິສາຫະກິດ (ໃຫ້ປ່ອຍກູ້), * Government (own debt): ລັດຖະບານ (ເຈົ້າຂອງໜີ້), * Equity: ຫຸ້ນກູ້.

* Other: ອື່ນໆ, * Telecom: ການສື່ສານ, * Fuel: ນໍ້າມັນ, * Banking: ທະນາຄານ, * Air Transport: ຂົນສົ່ງທາງອາກາດ, * Electricity: ໄຟຟ້າ.

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ກະຊວງການເງິນ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ກະຊວງການເງິນ ແລະ ຄຳນວນໂດຍພະນັກງານທະນາຄານໂລກ

ທາງເລືອກດ້ານນະໂຍບາຍ

ລວມສູນ ແລະ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ຄວາມເປັນເຈົ້າຂອງລັດ ແລະ ການຕິດຕາມກວດກາຂອງລັດ ເພື່ອຍົກສູງປະສິດທິຜົນຂອງ SOE ແລະ ຍົກສູງປະສິດທິຜົນ. ການແຍກຕົວຂອງການເປັນເຈົ້າຂອງ ແລະ ການຄວບຄຸມ ຈາກໜ້າທີ່ການສ້າງນະໂຍບາຍ ເຮັດໃຫ້ສາມາດກຳນົດຈຸດປະສົງສຳຄັນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມຂັດແຍ່ງຜົນປະໂຫຍດ. ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ,

ຍັງສົ່ງເສີມຄວາມສອດຄ່ອງກວ່າເກົ່າໃນການປະຕິບັດມາດຕະຖານການຄຸ້ມຄອງບໍລິສັດໃນທົ່ວ SOE ໃນທຸກຂະແໜງການ. ໃນຄວາມເປັນຈິງຈະຕ້ອງມອບອຳນາດ ແລະ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ອົງການກວດກາ SOE ລວມທັງການສ້າງຄວາມອາດສາມາດໃນການຕິດຕາມ ແລະ ກວດກາ.

ສ້າງໜ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງດ້ານງົບປະມານພາຍໃນກະຊວງການເງິນ ເພື່ອກຳນົດ, ປະເມີນ, ຕິດຕາມ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນ ໜີ້ສິນທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນ ແລະ ຄວາມສ່ຽງອື່ນໆ.

ຈຳເປັນປະເມີນຜົນກະທົບການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງ SOE ແລະ ການປະຕິບັດທາງດ້ານການເງິນຕໍ່ການເງິນຂອງລັດ. ຕໍ່ບັນຫານີ້, ຕ້ອງມີການປັບປຸງການກຳນົດ, ການປະເມີນ, ການຕິດຕາມ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງດ້ານງົບປະມານ ໂດຍສະເພາະການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານການເງິນ SOE ທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນຈິງ ຫຼື ຍັງບໍ່ແນ່ນອນ (ລວມທັງ ການພົວພັນກັບຄຸ້ມຄອງພາກລັດ-ເອກະຊົນ). ຕ້ອງສ້າງໜ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງດ້ານງົບປະມານ ຢູ່ພາຍໃນກະຊວງການເງິນ, ຊຶ່ງຄວາມສ່ຽງດັ່ງກ່າວຄວນກວມເອົາຄວາມສ່ຽງດ້ານງົບປະມານທັງໝົດ.

ຂະຫຍາຍການເປັນເຈົ້າຂອງ SOEs ເພື່ອປັບປຸງການປະຕິບັດ, ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ຄວາມໂປ່ງໃສ.

ການຈົດທະບຽນ SOE ໃນຕະຫລາດຫລັກຊັບ ຫຼື ປ່ຽນເປັນຫຸ້ນສ່ວນກັບພາກເອກະຊົນ ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນຜົນປະໂຫຍດໃນ ສປປ ລາວ ແລະ ປະເທດເພື່ອນບ້ານ.

ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ລວມມີການປັບປຸງຄວາມໂປ່ງໃສໃນການລາຍງານ (ເນື່ອງຈາກຂໍ້ກຳນົດທີ່ນຳໃຊ້ກັບບໍລິສັດຈົດທະບຽນ), ການປັບປຸງອົງປະກອບຂອງຄະນະກຳມະການ (ໂດຍສະເພາະການຮ່ວມທຸລະກິດ) ແລະ ຄວາມຊ່ຽວຊານດ້ານການຄຸ້ມຄອງທຸລະກິດເພີ່ມຂຶ້ນ.

ຮູບແບບການປັບໂຄງສ້າງໃຫມ່ນີ້ຍັງສາມາດສ້າງລາຍໄດ້ຈາກການຂາຍຊັບສິນ ແລະ ສະໜັບສະໜູນການປະຕິຮູບຕະຫຼາດ ໂດຍການຫຼຸດຜ່ອນນ້ຳໜັກຂອງລັດໃນເສດຖະກິດ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ການປະຕິຮູບເຫຼົ່ານີ້ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການສະໜັບສະໜູນດ້ານກົດໝາຍທີ່ເຂັ້ມແຂງ, ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢ່າງມີ ປະສິດທິຜົນ ແລະ ຄວາມໂປ່ງໃສຢ່າງເຕັມທີ່.

ປະກອບອາຊີບໃຫ້ຄະນະບໍລິຫານງານ SOE ເພື່ອສົ່ງເສີມການປົກຄອງທີ່ດີ ແລະ ຍົກສູງປະສິດທິພາບ.

ຄະນະບໍລິຫານງານມີໜ້າທີ່ຍຸດທະສາດພາຍໃນ SOEs

ໂດຍສະເພາະໃນດ້ານການສະໜັບສະໜູນການປົກຄອງທີ່ດີ. ດັ່ງນັ້ນ, ພາລະບົດບາດ, ອົງປະກອບ ແລະ ການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງເຂົາເຈົ້າຄວນໄດ້ຮັບການທົບທວນ ແລະ ປັບປຸງ. ຕົວຢ່າງ:

ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ກຳນົດຂໍ້ກຳນົດທາງດ້ານກົດໝາຍທີ່ຈະແຈ້ງສຳລັບການປົກຄອງຕົນເອງ ແລະ ຄວາມຮັບ ຜິດຊອບຂອງຄະນະກຳມະການ ໂດຍມີພາລະບົດບາດ ແລະ

ຄວາມຮັບຜິດຊອບທີ່ຖືກກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍຢ່າງຈະແຈ້ງ. ຂະບວນການສະເໜີແຕ່ງຕັ້ງ ແລະ

ຮັບຮອງເອົາການແຕ່ງຕັ້ງສະມາຊິກສະພາຄວນມີຄວາມໂປ່ງໃສ, ໃນຂະນະທີ່ຮັບປະກັນການລວມເອົາຄວາມສາມາດ ແລະ ຄຸນສົມບັດທີ່ຈຳເປັນທັງໝົດ. ໃນເລື່ອງນີ້, ຈຳເປັນຕ້ອງຈຳກັດຈຳນວນພະນັກງານບໍລິຫານລັດຢູ່ໃນຄະນະ SOE.

ເປີດເຜີຍບົດລາຍງານການປະຕິບັດ SOE ເພື່ອເພີ່ມຄວາມໂປ່ງໃສ ແລະ ເສີມສ້າງຄວາມຮັບຜິດຊອບ.

ຫລາຍປະເທດໄດ້ດຳເນີນຂັ້ນຕອນເພື່ອເພີ່ມຄວາມໂປ່ງໃສຜ່ານການເປີດເຜີຍບົດລາຍງານການປະຕິບັດ SOE ແລະ ບົດລາຍງານຄວາມສ່ຽງດ້ານງົບປະມານສູ່ສາທາລະນະຢ່າງເຕັມທີ່. ການປະຕິບັດໄດ້ລວມເອົາ (i) ການເຜີຍແຜ່ຈຸດ ປະສົງຂອງ SOE ແລະ ຂອບເຂດທີ່ຈະບັນລຸໄດ້; (ii)

ບັງຄັບໃຫ້ຮັບຮອງເອົາມາດຕະຖານການລາຍງານການເງິນສາກົນ (IFRS) ໂດຍ SOEs; (iii) ຮຽກຮ້ອງໃຫ້

SOEs ເປີດເຜີຍຜົນໄດ້ຮັບທາງການເງິນ ແລະ ການດຳເນີນງານຂອງຕົນຢ່າງເປັນປົກກະຕິ

ໂດຍນຳໃຊ້ຕົວຊີ້ວັດການປະຕິບັດດ້ານການເງິນ ແລະ ທີ່ບໍ່ແມ່ນທາງດ້ານການເງິນ; (iv)

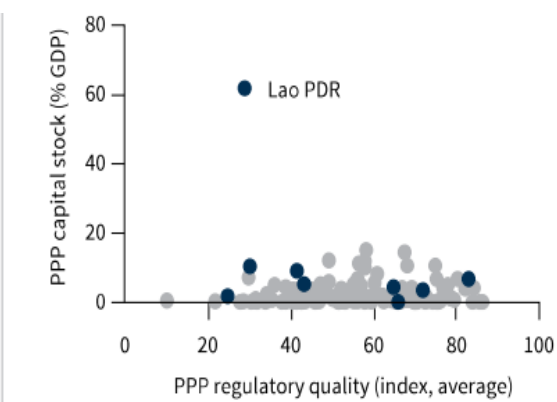
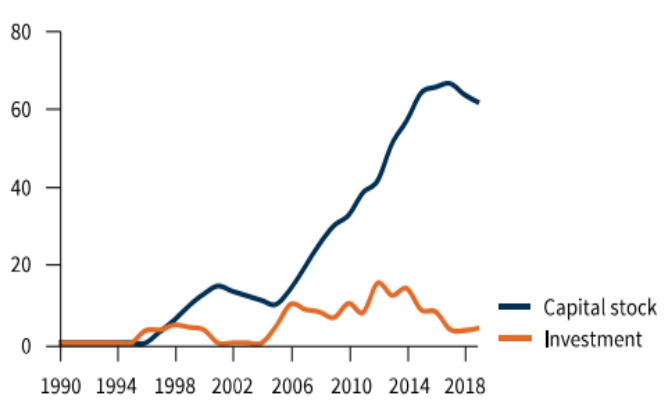
ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການກວດສອບພາຍໃນ ແລະ ພາຍນອກຂອງບົດລາຍງານການເງິນປະຈຳປີຂອງ SOE; (v) ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການຮວບຮວມ ແລະ ການຝຶມເຜີຍແຜ່ບົດລາຍງານລວມກ່ຽວກັບການປະຕິບັດ SOE ແລະ ຄວາມສ່ຽງດ້ານງົບປະມານໂດຍອົງການກວດກາ; ແລະ (vi) ເພີ່ມທະວີຄວາມໂປ່ງໃສກ່ຽວກັບຄຸນສົມບັດ ແລະ ຄ່າຕອບແທນຂອງສະມາຊິກສະພາ. ການປະຕິຮູບເຫຼົ່ານີ້ຈະສະໜັບສະໜູນຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ການປະຕິບັດໂດຍລວມ.

ການຄວບຄຸມລາຍຈ່າຍງົບປະມານ ແລະ ຄວາມສ່ຽງດ້ານການເງິນຈາກໂຄງການຮ່ວມມືລະຫວ່າງພາກລັດແລະເອກະຊົນ

ການລະດົມທຶນຈາກພາກເອກະຊົນແມ່ນໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນຫລາຍໂດຍຜ່ານໂຄງການຮ່ວມມືລະຫວ່າງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ, ແຕ່ໂຄງການເລົ່ານັ້ນບໍ່ໄດ້ສ້າງມູນຄ່າຫລາຍເທົ່າທີ່ຄວນ ແຕ່ເພີ່ມຕົ້ນທຶນແລະຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ລວມທັງຄວາມສ່ຽງງົບປະມານອີກດ້ວຍ. ບໍ່ມີປະເທດໃດໃນໂລກທີ່ເພິ່ງພາໂຄງການຮ່ວມມືລະຫວ່າງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ (PPPs) ຫຼາຍກວ່າ ສປປ ລາວ (ຮູບ E.9 ແລະ ຮູບ E.10). PPPs ໄດ້ເປັນກົນໄກທີ່ຕ້ອງການເພື່ອຊຸດຄົ້ນຊັບພະຍາກອນໄຟຟ້ານໍ້າຂະໜາດໃຫຍ່ຂອງປະເທດມາເປັນເວລາຫຼາຍທົດສະວັດ. ຫວ່າງມໍ່ໆມານີ້, ຍ້ອນມີຂໍ້ຈຳກັດດ້ານງົບປະມານ ລັດຖະບານໄດ້ກ້າວໄປສູ່ການນຳໃຊ້ PPPs ໃນຂະແໜງການອື່ນໆຫຼາຍຂຶ້ນ ເຊັ່ນ: ການຂົນສົ່ງ, ເຖິງແນວໃດກໍ່ຕາມ, ໂຄງສ້າງການຄຸ້ມຄອງທີ່ອ່ອນແອ (ເຊັ່ນ: ສະຖາບັນ, ກົດໝາຍ, ລະບຽບການຄຸ້ມຄອງ) ແລະ ຄວາມສາມາດໃນການປະເມີນ, ກະກຽມ ແລະ ເຈລະຈາ ໂຄງການ PPPs ແມ່ນໄດ້ສົ່ງຜົນໃຫ້ພາກລັດ ແລະ ຜູ້ຊົມໃຊ້ສຸດທ້າຍບໍ່ໄດ້ຮັບປະໂຫຍດທີ່ເໝາະສົມ. ມັນຍັງໄດ້ນຳໄປສູ່ການເພີ່ມຜັນທະສັນຍາດ້ານງົບປະມານ, ຜັນທະໜີ້ສິນທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນ ແລະ ສູນເສຍລາຍຮັບຈາກການຍົກເວັ້ນອາກອນ. ເບິ່ງຄືວ່າມີໂຄງການ PPP ນອກແຜນຂະໜາດໃຫຍ່ໃນແຜນຕໍ່ໜ້າ ຊຶ່ງຄວນໄດ້ຮັບການກວດກາ ສຶກສາຢ່າງລະມັດລະວັງກ່ອນທີ່ຈະມີການເຊັນສັນຍາ.

ຮູບ E.10: ທຶນສະສົມ PPP (% GDP, 2019)

ຮູບ E.9: ການມີສ່ວນຮ່ວມແບບ PPP (% GDP)

* Capital Stock: ທຶນສະສົມ, *Investment: ການລົງທຶນ, *PPP capital stock (% GDP): ທຶນສະສົມຂອງ PPP, *PPP regulatory quality (index, average): ຄຸນນະພາບລະບຽບການຂອງ PPP (ດັດຊະນີ, ສະເລັຍ).

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ກອງທຶນການເງິນສາກົນ. ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ກອງທຶນການເງິນສາກົນ ແລະ ທະນາຄານໂລກ.
 ໝາຍເຫດ: ຈໍ້ເມັດສີດຳ ສະແດງເຖິງ ປະເທດອາຊຽນ

PPPs ສາມາດສ້າງຜົນປະໂຫຍດຫຼາຍຢ່າງ, ແຕ່ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ບໍ່ເກີດຂຶ້ນເອງ ແລະ ຂຶ້ນກັບການປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂບາງຢ່າງ. ການພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງແມ່ນມີຄວາມຈຳເປັນເພື່ອສະໜັບສະໜູນການຂະຫຍາຍຕົວຂອງເສດຖະກິດ, ແຕ່ວ່າໃນປັດຈຸບັນມີຊ່ອງທາງການເງິນຈຳກັດເພື່ອດຳເນີນການລົງທຶນທີ່ສຳຄັນ. ການລະດົມທຶນຂອງພາກເອກະຊົນຜ່ານ PPPs ສາມາດຊ່ວຍໝູນໃຊ້ຊັບພະຍາກອນງົບປະມານທີ່ມີຈຳກັດເພື່ອພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງ. ພວກເຂົາຍັງສາມາດນຳໄປສູ່ການຈັດສິ່ງຊັບສິນ ແລະ ການບໍລິການພື້ນຖານໂຄງລ່າງທີ່ມີປະສິດທິພາບແລະ ມີປະສິດທິພາບຫຼາຍຂຶ້ນ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, PPPs ບໍ່ແມ່ນ 'ຝຣີ', ຍ້ອນວ່າພວກເຂົາຕ້ອງໄດ້ຮັບການຈ່າຍໃນທີ່ສຸດໂດຍພາກລັດ ຫຼື ຜູ້ໃຊ້ສຸດທ້າຍ. PPPs ຕ້ອງໄດ້ຮັບການກະກຽມຢ່າງລະມັດລະວັງ, ການຈັດຊື້ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງສຳລັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນ.

ການຈັດການ PPP ສາມາດເຮັດໃຫ້ເກີດຄ່າໃຊ້ຈ່າຍດ້ານງົບປະມານ ແລະ ຄວາມສ່ຽງທີ່ມັກຈະຖືກມອງຂ້າມ ຫຼື ປະເມີນຄ່າຕໍ່າ. ພາກເອກະຊົນຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຈ່າຍສຳລັບການສະໜອງຊັບສິນສາທາລະນະ ແລະ ການບໍລິການ, ຊຶ່ງແມ່ນການຊຳລະມູນຄ່າທີ່ມີຢູ່ເປັນປະຈຳ, ຄ່າທຳນຽມຜູ້ໃຊ້ ຫຼື ປະສົມປະສານຂອງທັງສອງ. ລັດຖະບານຍັງອາດຈະຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ສະໜອງການຊຸກຍູ້ທາງດ້ານການເງິນແບບທາງກົງ ແລະ ແບບຕໍ່ເນື່ອງ ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ໂຄງການ PPP ເປັນໄປໄດ້ໂດຍການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງບາງຢ່າງ (ເຊັ່ນ: ຄວາມຕ້ອງການ, ລາຍໄດ້, ທາງດ້ານການເມືອງ ແລະ ຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການຢຸດເຊົາກ່ອນເວລາ). ແຮງຈູງໃຈດ້ານອາກອນທີ່ກວມລວມແມ່ນໄດ້ຮັບການສະໜອງ, ເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ການສູນເສຍລາຍໄດ້ຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ແລະ ເຮັດໃຫ້ປະເທດຂອງການແລກປ່ຽນເງິນຕາຕ່າງ ປະເທດທີ່ມີຄຸນຄ່າ. ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທາງດ້ານການເງິນ ແລະ ຄວາມສ່ຽງເຫຼົ່ານີ້ມັກຈະຖືກມອງຂ້າມໃນເວລາທີ່ການປະເມີນການຈັດການ PPP, ສ່ວນໜຶ່ງແມ່ນຍ້ອນລັກສະນະທີ່ສັບສົນຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຂອບເຂດເວລາທີ່ຍາວກວ່າ (ເຊັ່ນຕົວຢ່າງ: ໜີ້ສິນ ແລະ ລາຍໄດ້ທີ່ແຜ່ຂະຫຍາຍໄປໃນອະນາຄົດ). ດັ່ງນັ້ນ ໂຄງການ PPP ຄວນຖືກກວດກາໂດຍມາດຕະຖານດຽວກັນກັບໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ ເຊັ່ນ: ການກວດກາປະສິດທິພາບ, ປະສິດທິຜົນ, ຄວາມທ່ຽງທຳ ແລະ ຄວາມຍືນຍົງ.

ທາງເລືອກດ້ານນະໂຍບາຍ

ປັບປຸງດຳລັດວ່າດ້ວຍ ການຮ່ວມມືພາກລັດ-ເອກະຊົນ ເປັນ ກົດໝາຍ ແລະ ສ້າງຄຳແນະນຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງດ້ານກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ. ການຍົກລະດັບລັດຖະດຳລັດເປັນກົດໝາຍຈະຮັບປະກັນໃຫ້ບັນດາໂຄງການ PPP ຖືກຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕາມຂໍ້ກຳນົດຂອງກົດໝາຍ ແລະ ແນວທາງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ. ກົດໝາຍໃໝ່ຄວນປະກອບຄຳນິຍາມຂອງ PPPs ທີ່ສອດຄ່ອງກັບການປະຕິບັດທີ່ດີຂອງສາກົນ. ຄວນກຳນົດຢ່າງແຈ້ງກ່ຽວກັບຂະບວນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ PPP ທີ່ຮຽກຮ້ອງ ແລະ ບໍ່ໄດ້ຮຽກຮ້ອງ ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າເຂົາເຈົ້າໄດ້ຖືກກຳນົດຢ່າງຟຽງພໍ, ກວດກາ, ບຸລິມະສິດ, ກະກຽມ, ຈັດຊື້ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ. ກົດໝາຍກໍ່ຄວນມອບ ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບສະເພາະໃຫ້ບັນດາກະຊວງ ແລະ ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ຍົກສູງຂີດຄວາມສາມາດໃນການກະກຽມ, ການຈັດຊື້ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງໂຄງການ PPP ແລະ ປັບປຸງການປະສານງານລະຫວ່າງປະເທດ ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ມີມູນຄ່າສູງສຸດຂອງເງິນ. ການປະເມີນໂຄງການສາມາດປັບປຸງໄດ້ໂດຍການສ້າງເງື່ອນໄຂ, ເຄື່ອງມື ແລະ

ບົດແປບໍ່ເປັນທາງການ

ແນວທາງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢ່າງເຂັ້ມງວດ ເພື່ອປະເມີນຄວາມເປັນໄປໄດ້ທາງດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ການເງິນຢ່າງຮອບດ້ານ. ມັນເປັນສິ່ງສໍາຄັນທີ່ຈະຮັບປະກັນວ່າໜ່ວຍງານ PPP ທີ່ມີຢູ່ແລ້ວໃນກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ມີທັງສິດອໍານາດ ແລະ ຄວາມສາມາດໃນການປະຕິບັດຄືກັບສູນກາງທີ່ດິເລິດສໍາລັບ PPPs ໃນປະເທດ. ນອກຈາກນັ້ນ, ໜ່ວຍງານປະສານງານ PPP ຂະໜາດນ້ອຍ ຄວນຈະໄດ້ຮັບການສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໃນກະຊວງທີ່ສໍາຄັນທີ່ມີທ່າອ່ຽງເຄື່ອນໄຫວ ໃນການປະຕິບັດໂຄງການ PPP. ສຸດທ້າຍ, ມີຄວາມສໍາຄັນທີ່ຈະປັບປຸງການປະສານງານລະຫວ່າງປະເທດ ເນື່ອງຈາກວ່າ PPPs ມັກຈະມີສ່ວນຮ່ວມຂອງສະຖາບັນສາທາລະນະຫຼາຍແຫ່ງ. ທຸກພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງຕ້ອງປະຕິບັດຕາມຂະບວນການ PPP ທີ່ໄດ້ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ.

ສ້າງໂຄງສ້າງສະຖາບັນ, ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ຂະບວນການທີ່ຈະແຈ້ງ ສໍາລັບການປະເມີນ, ການອະນຸມັດ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທາງດ້ານການເງິນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບ PPP ແລະ ຄວາມສ່ຽງເພື່ອປັບປຸງການປົກຄອງຂອງພວກເຂົາ. ການພັດທະນາກອບທີ່ເຂັ້ມແຂງເພື່ອປະເມີນ, ອະນຸມັດ, ງົບປະມານ, ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາຄ່າໃຊ້ຈ່າຍງົບປະມານ ແລະ ຄວາມສ່ຽງ ສາມາດຊ່ວຍຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ. ໃນສະພາບການນີ້, ມັນເປັນສິ່ງສໍາຄັນທີ່ຈະສ້າງໂຄງປະກອບສະຖາບັນທີ່ຈະແຈ້ງ ເພື່ອຄຸ້ມຄອງການກະທົບທາງດ້ານງົບປະມານ ແລະ ງົບປະມານຂອງບັນດາໂຄງການ PPP. ກະຊວງການເງິນຄວນຮັບຜິດຊອບວຽກງານກວດກາ ແລະ ຮັກສາປະຕູ, ໂດຍສະເພາະການປະເມີນຜົນກະທົບຂອງຄ່າໃຊ້ຈ່າຍງົບປະມານ ແລະ ຄວາມສ່ຽງຈາກ PPP ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຄຸ້ມຄອງຄວາມຮັບຜິດຊອບໄລຍະຍາວ, ບຸລິມະສິດງົບປະມານ ແລະ ຂໍ້ຈໍາກັດ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງເສດຖະກິດມະຫາພາກ.

ມອບສິດຈັດຊື້ຢ່າງໂປ່ງໃສ ແລະ ມີການແຂ່ງຂັນເພື່ອເພີ່ມມູນຄ່າເງິນໃຫ້ສູງສຸດ. ມັນເປັນສິ່ງສໍາຄັນທີ່ຈະຮັບປະກັນວ່າຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບໂຄງການ PPP ທີ່ມີທ່າແຮງໄດ້ຖືກແບ່ງປັນຢ່າງໂປ່ງໃສກັບຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມທັງຫມົດ ແລະ ວ່າໂຄງການ PPP ທັງຫມົດ (ລວມທັງ ການສະເໜີທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບການຮ້ອງຂໍ) ແມ່ນຖືກສະເໜີໃຫ້ມີການແຂ່ງຂັນ. ການຈັດຊື້ທີ່ໂປ່ງໃສ ແລະ ແຂ່ງຂັນສ້າງສະໜາມແຂ່ງຂັນໃນລະດັບສໍາລັບຜູ້ປະມຸນທັງໝົດ ຊຶ່ງຊຸກຍູ້ໃຫ້ນັກລົງທຶນພາກເອກະຊົນເຂົ້າມາປະມຸນໂຄງການຕ່າງໆ. ອັນນີ້ໃຫ້ຜົນປະໂຫຍດແກ່ພາກລັດ ເພາະວ່າຜູ້ປະມຸນຈໍານວນຫຼາຍມັກຈະມີການແຂ່ງຂັນກັນຫຼາຍຂຶ້ນ ຊຶ່ງສາມາດຊ່ວຍເພີ່ມມູນຄ່າໃຫ້ໄດ້ສູງສຸດ. ການຈັດຊື້ທີ່ມີການແຂ່ງຂັນຄວນໄດ້ຮັບການປະຕິບັດການຄຸ້ມຄອງຊັບສິນທີ່ຈະໂອນໃຫ້ພາກລັດໃນໄວໆນີ້ ໂດຍສະເພາະແມ່ນຂະແໜງການພະລັງງານ. ນອກຈາກນັ້ນ, ການເຜີຍແຜ່ເອກະສານ PPP (ເຊັ່ນ: ທໍ່ PPP, ການສຶກສາການປະເມີນ ແລະ ບົດລາຍງານພັນທະຜູກພັນດ້ານງົບປະມານ) ຈະສົ່ງເສີມຄວາມໂປ່ງໃສໂດຍລວມ.

ສ້າງຕັ້ງກອງທຶນພັດທະນາໂຄງການໝູນວຽນ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນການກະກຽມ ແລະ ໂຄງສ້າງໂຄງການ. ການກະກຽມໂຄງການ ແລະ ໂຄງສ້າງສາມາດໃຊ້ເວລາຫຼາຍ ແລະ ມີລາຄາແພງ. ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການກະກຽມການສຶກສາ ແລະ ເອກະສານຕ່າງໆ ທີ່ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີທິມງານທີ່ມີຄວາມຊໍານິຊໍານານສູງ. ເນື່ອງຈາກລະດັບຄວາມສາມາດຂອງພາກລັດຍັງຕໍ່າໃນປັດຈຸບັນ, ໜ່ວຍງານ PPP ຫຼື ອົງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຄວນຈ້າງທີ່ປຶກສາດ້ານທຸລະກໍາເພື່ອຊ່ວຍຊຸກຍູ້ວຽກງານທີ່ສໍາຄັນ.

ບົດແປບໍ່ເປັນທາງການ

ອັນນີ້ສາມາດໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນໂດຍການສ້າງຕັ້ງກອງທຶນພັດທະນາໂຄງການ PPP ທີ່ອຸທິດຕົນ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ທຶນດັ່ງກ່າວຕ້ອງມີການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ໂຄງປະກອບທຶນທີ່ຈະແຈ້ງ ແລະ ໂປ່ງໃສ.

ປັບປຸງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ສະຖາບັນ

ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ

ສະຖາບັນທີ່ດີແມ່ນມີສ່ວນສໍາຄັນຕໍ່ການຍຸ້ງໜູນສະຖຽນລະພາບທາງດ້ານເສດຖະກິດມະຫາພາກ,

ໃນຂະນະທີ່ການປັບປຸງຂໍ້ມູນ ແລະ ຄວາມໂປ່ງໃສ ສາມາດເສີມຂະຫຍາຍການສ້າງນະໂຍບາຍຕາມຫຼັກຖານ. ການ

ປັບປຸງການຈັດຕັ້ງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຄວາມສາມາດຂອງສະຖາບັນຈະຊ່ວຍຍູ້ການຄຸ້ມຄອງການເງິນພາກລັດ.

ສະຖາບັນການກວດກາທີ່ເຂັ້ມແຂງສາມາດສົ່ງເສີມຄວາມຮັບຜິດຊອບຫຼາຍຂຶ້ນ.

ສະຖາບັນຍັງມີຄວາມສໍາຄັນໃນການອອກແບບ ແລະ

ການປະຕິບັດການປະຕິຮູບລະບຽບການທີ່ຫຼຸດຜ່ອນລະບົບການປົກຄອງ, ເສີມຂະຫຍາຍການແຂ່ງຂັນ ແລະ

ປະກອບສ່ວນໃຫ້ພາກເອກະຊົນທີ່ສິດໄສ. ການປັບປຸງການປົກຄອງ ແລະ

ສະຖາບັນທີ່ໜັກແໜ້ນແມ່ນກຸນແຈສໍາຄັນໃນການຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ,

ຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ, ສະກັດກັ້ນການຍຶດຄອງຂອງລັດ,

ໂດຍສະເພາະໃນສະພາບການທີ່ມີຄ່າເຊົ່າຊັບພະຍາກອນສູງ. ການປັບປຸງຂໍ້ມູນ ແລະ ຄວາມໂປ່ງໃສຫຼາຍຂຶ້ນ (ເຊັ່ນ:

ການຄ້າງ່າຍ, ໜີ້ສິນ SOE ແລະ ຄວາມສ່ຽງດ້ານການເງິນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບ PPP)

ຈະຊ່ວຍປັບປຸງການສ້າງນະໂຍບາຍ. ການຮັບປະກັນຄວາມສອດຄ່ອງ, ການເຜີຍແຜ່ ແລະ

ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນິຕິກຳຢ່າງເຕັມ (ເຊັ່ນ: ຄຳຮ້ອງສະໝັກທີ່ສອດຄ່ອງກັນ ແລະ ການບັງຄັບໃຊ້)

ຈະຊ່ວຍໃຫ້ມີການເຄື່ອນໄຫວໄວຂຶ້ນໄປສູ່ເສດຖະກິດທີ່ອີງໃສ່ກິດລະບຽບເປັນຫຼັກ ໃນການຊຸກຍູ້ ແລະ

ສົ່ງເສີມຄວາມຮັບຜິດຊອບ.